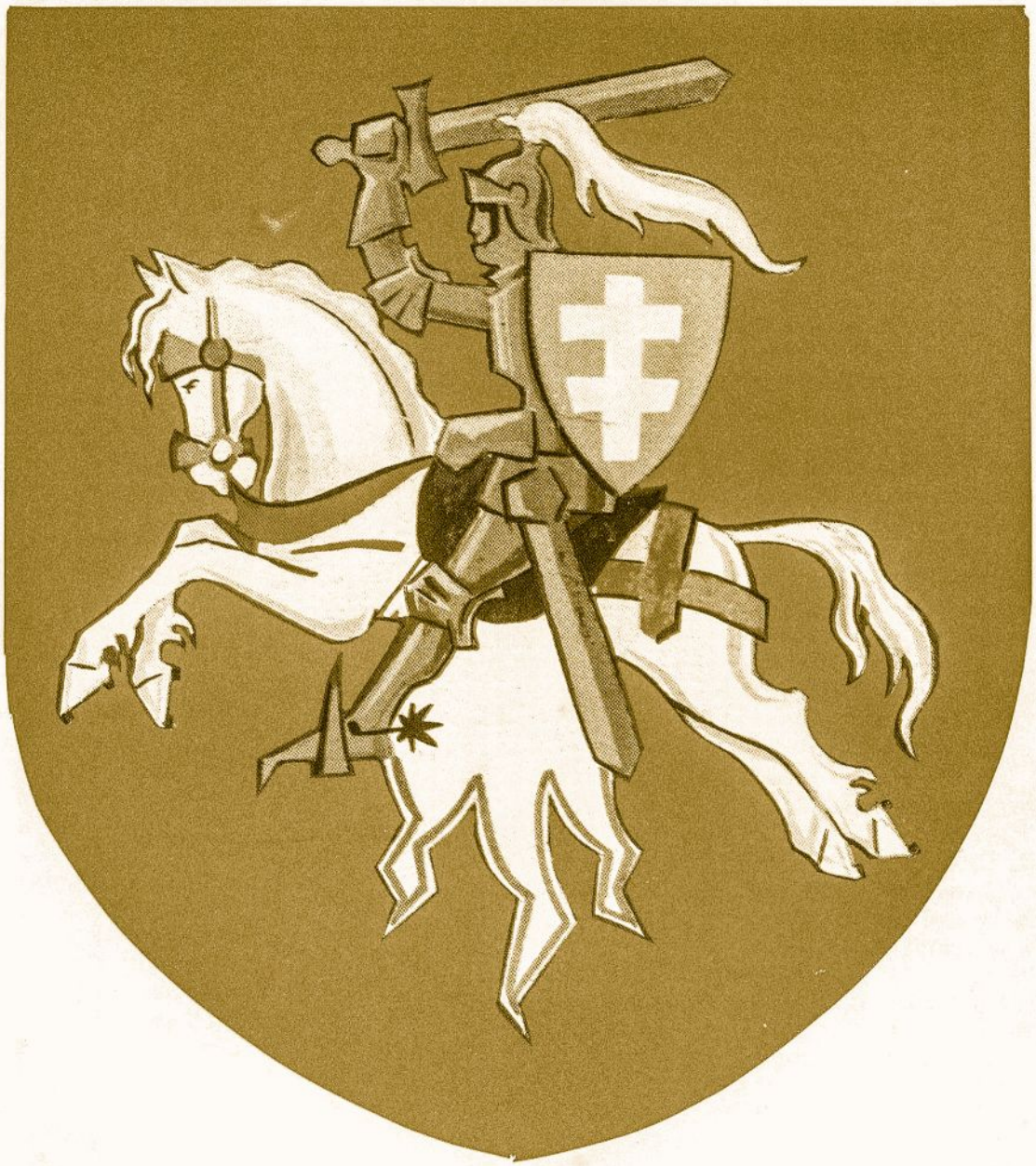

VASARIS 1974 FEBRUARY

SKAUTU AIDAS

SKAUTU AIDAS

Oficialus LIETUVIŲ SKAUTŲ S-GOS organas

Įsteigtas 1923.III.15 Šiauliuose, Lietuvoje

Leidžia LSS Tarybos Pirmija

Prenumerata: metams - $5.00, pusei metų - $3.00, paskir. nr. - 50c.
Garbės prenumerata - $10.00, garbės leidėjo prenumerata - $25.00

Vyr. redaktorė v.s. A. Namikienė, 6041 So. Fairfield Ave., Chicago, Ill. 60629

Red. Pavaduotoja s. S. Jelionienė
Techninis redaktorius - dailininkas v.s. Vl. Vijeikis
Redakcijos nariai: v.s. B. Kliorė, ps. R. Fabijonienė, v.s. O. Saulaitienė, v.s. A. Saulaitis, SJ, Brazilija, v.s. B. Žalys, Australija.

Administratorius: ps. A. Orentas, 6840 So. Campbell Ave. Chicago, Ill. 60629

ŠKAUTU AIDAS THE SCOUTS ECHO

A Lithuanian youth Magazine, published monthly except July and August by The Lithuanian Scouts Association. Not for profit Illinois Corporation.

Subscription $5.00 yearly, $3.00 halfyearly, single copy 50c.

Second Class postage paid at Chicago, Illinois

- Office of Publication: Skautu Aidas 6840 So. Campbell Ave., Chicago, Ill. 60629
- Editor in Chief-Ale Namikiene 6041 So. Fairfield Ave., Chicago, Ill. 60629
- Managing Editor-A. Orentas 6840 So. Campbell Ave. Chicago, Ill. 60629

SKAUTU AIDO RĖMĖJAI

AUKOS:

$10.00 - S. Kazilis, Concord,Canada
$5.50 - L. Barkutė, Australija

PO $5.00
L. Žilinskaitė, Springfield, Ill.
V. Kenter, Danbury, Conn.
S. Vizgirdas, Santa Fe Springs, Calif.
S. Naginionis, Laval, Canada
S. Jakštas, Brooklyn, N.Y.
R. Fidlerytė, Deep River, Canada
S. Liaukus, Huntington, Conn.
R. Vedegys, Cicero, Ill.

PO $2.00
V. Petkūnaitė, Chicago, Ill.
J. Ardys, Bloomington, Ill.
D. Liepaitė, Cicero, Ill.
G. A. Taoras, Pitsburg
V. Bliūdžiūtė, Detroit, Mich.
A. P. Stauskas, Toronto, Canada
A. Gedmintas, Worcester, Mass.
Bartkutė, Australija
V. Morkūnas, Toronto, Canada
K. Batura, Toronto, Canada

PO $1.00
A. Dragūnas, Phila. Pa.
P. Butkys, Monterey Pk. Calif.
A. Pračkailaitė, Cicero, Ill.
D. Jakas, Norristown, Pa.
J. Zinkus, Australija
R. Vabolis, Joesph, Canada
R. Šilėnaitė, Erie Pa.

SKAUTŲ AIDĄ Į UŽJŪRĮ UŽSAKĖ:
Z. Jaunius, Chicago - A. Jablonskytei į Argentiną
Aušros Vartų t. paukštytės per s. E. Abelkienę - Anglijos sesėms
Kaslas, prisimenant s. Rekaus metines - Rev. Šulcui į Braziliją
Vasario 16 gimn. Vokietijoje
s. M. Slabokienė, Cleveland - M. Bardžiūtei į Pietų Ameriką
s. A. Vaitiekaitis, Detroit - Vasario 16 gimn. Vokietijoje
J. Nasvytis, Cleveland - P. A. Brazinskams į Turkiją.

GARBĖS LEIDĖJAI - PO $25.00

L. Heiningas, Detroit, Mich.
R. Vasys, Parma, Ohio

GARBĖS PRENUMERATORIAI - PO $10.00

R. ir K. Adomaitis, Chicago
Vysk. V. Brizgys, Chicago
V. Jokubaitis, Cleveland
M. Barniškis, Euclid, Ohio
G. Matas, Independence, Ohio
M. Šarūnas, Toronto, Canada
J. Butkus, Port Colborne, Canada
T. Naras, Shrewsbury, Mass.
E. Vilkas, Valencia, Calif.
D. Barzdžiūtė, Downsview,Canada
C. Oksas, Chicago
V. Kairys, Burlington, Canada
J. Bružas, Far Rockaway, N.Y.
Kun. L. Musteikis, Plainview, Nebr.
Aušros Vartų t. Mirgos vyr. sk. būrelis

ADMINISTRACIJOS PRANEŠIMAS

Ačiū visiems už aukas ir prenumeratas, gautas 1974-tiems metams. Ypatinga padėka Skautų Aido prenumeratų rinkėjams: s. V. Bacevičiui - Clevelande, ps. J. Asminui - Detroite ir ps. D. Liubinskienei Chicagoje.

Kviečiu visus skaitytojus atnaujinti savo prenumeratas ir paraginti kitus brolius ir seses Skautų Aidą užsisakyti. Skautų Aidas turėtų lankyti kiekvieną skautišką šeimą.

Pakeitus adresą, prašau tuojau pranešti administracijai, pažymint seną ir naują adresus. Sutaupytume pinigų ir laiko; taip pat sumažėtų nesusipratimai, nes nėra galimybių patikrinti ar Skautų Aidas pasiekia visus prenumeratorius.

Skautų Aidui išlaikyti lėšos yra būtinos, tad visi junkimės į 1974 m. prenumeratų rinkimo talką. Skautų Aido ateitis yra Tavo, sese ir broli, vadove, rankose.

Budžiu!

ps. A. Orentas

VASARIO MINTYS

Kiekviena žmogaus gyvenimo diena yra kova už būvį. Kiekvienam iš mūsų gyvenimas yra duotas tam, kad savo buvimu stengtumėmės jį gerinti, gražinti, savo tauriu pavyzdžiu kitus tobulinti. Dažnai girdime amerikiečius sakant, kad žmogaus uždavinys čia, žemėje, yra palikti pasaulį gražesnį negu jį radai.

Šiuo didžiuoju kelio ženklu pažymėtas ir skautybės kelias. Vos aštuonerius metus turėdamas (taigi vilkiukas), skautybės įkūrėjas Lordas Baden-Powell parašė sau gyvenimo taisykles, kuriose pirmą vietą užima gero kitiems darymas: "Aš padarysiu, kad neturtingi taptų turtingais kaip ir mes esame, ir jie turėtų būti laimingi kaip ir mes esame".

Tokia yra tikroji (ir labai plati) skautavimo prasmė. Kodėl kilo mintis šį vasario mėnesį - lietuvio skauto gyvenime reikšmingiausią metų mėnesį - iškelti šią gerojo darbelio prasmę?

Sulaukę Vasario 16-sios - mūsų Nepriklausomybės šventės - gal ne vienas pagalvojame: "Ką aš, šiame krašte gyvendamas, galėčiau savo tėvynei gero padaryti?" Į talką čia ateina mūsų kasdieninis gerasis darbelis - labai paprastai, bet prasmingai. Kiekvienas artimui padarytas džiaugsmas, pagalba varge, parodyta užuojauta ir supratimas prašoka egoistinio žmogaus pasaulėlio ribą.

Sunkią dalią likimas skyrė mūsų tėvynei. Didelė mūsų tautos dalis vargo (kiti ir dar tebevargsta) įvairiuose pasaulio kampeliuose; tolimuose, bet kartu taip lengvai pasiekiamuose: tik spustelėjus širdies - tos stebuklingosios artimo meilės mašinos - mygtuką!

Štai mano rankose pageltęs popieriaus lapelis. Jame 1953 m. pavasarį sunkia ranka išvingiuota rašysena rašė ligos prispaustas senelis:

- Jūsų siuntinėlį gavome. Mes labai džiaugiamės, kad Tamstos mus vis atsimenate. Tai yra ženklas tikrų skautų darbo ir, iš antros pusės žvelgiant, yra malonu, kad mūsų tautiečiai atsimena savo žmones, pasaulyje vargstančius. Tai yra garbės verti darbai, kurie tinka doram žmonių pasauliui. Tokie darbai turi turėti palaimos iš Viešpaties Dievo.

Kitas laiškas - pusė nuplėšto sąsiuvinio lapo. Jame Kūčių išvakarėse, gavęs kalėdinį siuntinėlį, rašo aklas lietuvis, išmokęs rašomąja mašinėle rašyti:

- Mūsų šeima sveikiname visas vadoves ir skautų grupės bendradarbes su šv. Kalėdomis. Mums labai nuostabu, kad Jūs mūsų nepažįstate, bet daug padedate siuntiniais. Mes džiaugiamės, kad Jūs, skautės, turite tikrą lietuvišką meilę. Tai yra sena motinos Lietuvos meilė. Kai mes dar mokyklą lankėme, tai istorijoje skaitėme, kad net ir kitos tautos pripažino lietuvių draugiškumą, vaišingumą. Širdingai dėkojame už Jūsų atsiųstas dovanėles. Mūsų vaikučiams tai sudarė didelį įspūdį.

Bevartant senas draugovių, būrelių knygas, štai ir vėl randu aprašytą Kalėdų gerąjį darbelį. Paukštyčių draugovė ant mirusios sesytės kapo Kūčių išvakarėse atneša eglutę, papuoštą pačių suvarstytais šiaudinukais. Kartu dalyvauti pasikviečia ir jos mamytę. Nuėjusios prie kapo, visos

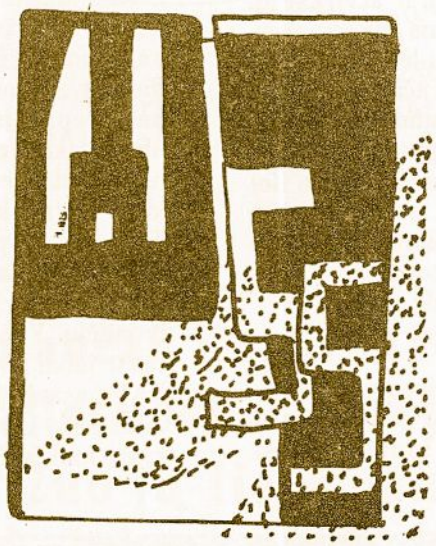

pasimeldžia, prisimena mirusią sesę, palieka jai savo širdelių šilumą, kuri jų darbo šiaudinukuose deimantais sužvilga. Po valandėlės sesytė vėl lieka viena amžinoje ramybėje ilsėtis, o giliam sniege įmintos pėdos, lyg artimo meilės tiltas, baltuose toliuose nutysta. Toks trumputis, ir kartu taip begaliniai ilgas - jungiąs amžinybę su dabartimi...

Štai vėl vienas vyr. skaučių būrelis nutaria vienišai senutei Kalėdoms pastatyti eglutę ir papuošti ją lietuviškais šiaudinukais. Senutė - nelietuvė, pasakodama savo pažįstamiems apie tuos "neregėtus lietuviškus kalėdinius papuošalus" net nepastebi, kad jau ir sausis įpusėjęs... Ji vis dar negali pamiršti lietuvių nuoširdumo ir nagingumo.

Koks nuostabiai lengvas būdas aptemusią žmogaus padangę praskaidrinti! Reikia tik kad toji širdies kamputy tūnanti kibirkštėlė įsižiebtų. Taip skautas pristato save ir savo organizacijos ryškųjį bruožą. Tuo būdu jis deklaruoja ir savo tautybę. Į klausimą: "Kas tai atliko?", išgirsime atsakant: "Lietuvių skautų grupė". Arba: "Tas didvyris jaunuolis, atlikęs šį darbą, buvo lietuvis".

Likimo mums skirta kovoti už būvį, už tiesą, už savo kraštą, laisvę. Tačiau ginklų tai kovai mums niekas į rankas neįdavė. Vienintelis ginklas - širdies šiluma, pasireiškianti gerajame darbelyje, vieningai gelbstint likimo nuskriaustam savo broliui, sesei. Kitaip už tėvų žemę kovoti šiandien negalim. Tad kovojam taip kaip galim. Tai ir yra vienas didžiųjų lietuvio skauto uždavinių šiandien.

Kai kartą, vienų diskusijų metu, buvo nagrinėjama Vasario 16-sios dienos reikšmė, viena sesė, trečios kartos lietuvaitė, tvirtai pasakė:

- Aš nešvenčiu Vasario 16-sios. Man kiekviena metų diena yra Vasario 16-ji!

Su ta mintimi linkiu tau, miela sese ir broli, pradėti kiekvieną Tavo gyvenimo dieną!

sesė S.J.

LIETUVOS NACIONALINĖ M. MAŽVYDO BIBLIOTEKA

KADA KOVA SAVA

Dega nemažas medinis šeimos namas. Gyventojai kovoja su ugnimi, neša daiktus, pila vandenį, ieško, ar kas nepasiliko viduj. Praeivis, nelaimę pamatęs, šoka gelbėti. Arba skautė pamato, kaip jaunesnė kovoja su sraunia upe, ir šoka į vandenį, kad galėtų padėti jai kovoti. Kitų žmonių kova tampa sava - žmogus įdedi savo širdį, mintis ir jėgas į kitų jau vedamą kovą už sveikatą ar gyvybę.

Ne kiekviena kova praeina taip greitai, kaip ugnis ar sraunūs verpetai. Ir Kudirka, ir savanoriai, ir laisvės kovotojai, ir daug kitų ilgai kovojo - net visą savo gyvenimą. Ir ne tik už save, bet ypatingai už kitus. Mūsų tėvai kovojo ir kovoja - kad mes galėtume gyventi saugiai, ramiai, gražiai. Kiek asmenų kovoja už kitų laisvę ar žmogaus teises, net nepažindami tų, už kuriuos deda savo sugebėjimus, pastangas, jėgas. Pats Kristus kovojo už visus žmones - kad jie būtų laisvi nuo to, kas žmogaus gyvenimą ardo ir gadina, ir kad gyventų naujai ir pilniau.

Vasario 16 dieną minime tą kovą, kuri ir dabar tęsiasi - net ilgiau, kaip daugelio Skautų Aido skaitytojų gyvenimas. Mes atsiradome po to, kai jau kiti kovojo už laisvę ir nepriklausomybę, už žmogaus teises Lietuvoje.

Nepriklausomybės šventė yra proga kiekvienam skautui ir skautei tą kovą padaryti tikrai savą. Ne tik vienai dienai, kuri prabėgtų kaip ugnis ar vanduo, bet ilgam laikui, net ir visam gyvenimui.

v.s. A. Saulaitis, S.J.

Stovykloje susikaupus ir gamtą artimiau pajuntame. Sesė Gilė Liubinskaitė Čikagos Kernavės tunto "Žiežirbos" stovykloje.

Nuotr. A. Kezio, S.J

Iš Nijolės Jankutės knygos "NUO DEVYNIŲ IKI PIRMOS"

"Kartais man atrodo, kad nieko nėra sunkiau, kaip būti lietuvaite ir amerikiete kartu. Mano dienos lyg traukiniai, kas valandą keičiantys bėgius. Lietuviškas kelias persijungia į amerikietiškąjį ir atvirkščiai. Kartais tie persijungimai lengvi, kartais sukratantys, bet niekada nesibaigiantys. Kaip būtų lengva riedėti tik vienais bėgiais, viena kryptim... Tačiau, dar apie tai begalvojant, jau matau, kad neįmanoma. Nebent nuvykčiau Lietuvon, ne vizitui, bet gyvenimui, kas taip pat neįmanoma, arba staiga atmesčiau savo lietuvišką kilmę, kalbą, papročius... Bet ir to dar būtų negana: turėčiau atmest savo tėvus, Rimą, draugus ir visą savo aplinką. Žinau, kad niekada to nepadarysiu. Be jų - negalėčiau gyventi! Ir todėl rieda mano dienos kaip traukiniai, kas valandą keičiantys bėgius...

Tačiau, kalbant sau visai atvirai, "lietuviškais bėgiais" važiuot nėra jau taip nemalonu. Po šeštadienio pamokų, kai mano mokinukai choru šaukia "sudie, panele mokytoja!", nežiūrint, kaip sunku buvo, man pasidaro linksma. Jaučiuosi, kad esu reikalinga, kad manim žmonės pasitiki. Jaučiuosi, na - tikrai puikiai!

Tėtė dažnai sako, kad žmogaus dvasinis augimas, kaip ir fizinis, turi prasidėt pas savus. Atsimenu, kartą mudu ėjom pasivaikščiot ir sustojom prie žydinčios alyvos. Mėlyni žiedai sviro per tvorą, o aš pasistiepusi juos uosčiau. Tada tėtė man pasakė, kad obelis tikrai nemokėtų sukraut tokių žiedų, o alyvai nepavyktų pražysti obelim. Jis sakė, kad žmogus irgi kaip žiedas, kuris gali pražyst tik ant savo medžio. Tada jį visi pastebi.

Bet mano medis - dvikamienis. Amerika ir Lietuva... Lietuvą jaučiu, bet nepažįstu; Ameriką pažįstu ir jaučiu. Ypač tą lietuvišką Ameriką. Koks tai keistas ir labai komplikuotas pasaulėlis viduje gigantiško JAV pasaulio! Jis - mano medis. Jo šaknys - kasdieną jaučiamoj Lietuvoj, o čia - šakelės. Ant jų turiu pražyst, kad būčiau visų pastebėta.

LIETUVIŲ SKAUTŲ SĄJUNGA

Laužai liepsnoja vakaruos,
Pietuose, šiaurėj ir rytuos
Nuo jų lietuviška daina
Aplėks pasaulį keldama...

Savieji Įkymūnai

V.S. ELENA KAROSAITĖ-GIMBUTIENĖ

Praėjusį sausio mėnesį dipl. agronomė v.s. Elena Gimbutienė sulaukė 80 m. amžiaus. Senatvė jos nepalaužė, ji tebėra visuomeninkė ir dabar: aktyviai dirba Los Angeles Tarpt. moterų klube, skautuose, įsijungė į Lietuvos Dukterų dr-jos Los Angeles skyrių.

Labdarybę ji remia savo nauju pomėgiu: daro iš jūros kriauklių paveikslus, figūrėles ir gėles. Jomis užpildo skautų, Lietuvos Dukterų ir klubų loterijas.

GYVENIMO VINGIAIS

Elenos tėvas inž. Klemensas Karosas, negaudamas darbo Lietuvoje, turėjo gyventi Rusijoje. Gimus dukrelei Elenai Dono Kazokų srities stanicoje (taip buvo vadinami dideli kazokų kaimai), nutarė pakrikštyti Lietuvoje ir atvežė ją į Anykščius, kad ji nebūtų užregistruota rusaite. Todėl, pagal oficialius metrikus, ji yra gimusi Slavėnų dvare prie Anykščių, 1894 m. sausio 31 d. Po to tėvai vėl sugrįžo į Rusiją.

1911 m. Elena baigė gimnaziją Maskvoje. Tų pačių metų rudenį pradėjo studijuoti agronomiją Aukštuosiuose Galicino Žemės ūkio kursuose ir P. Razumovo Žemės ūkio akademijoje (1911 - 1917). 1917 m. ji ištekėjo už inž. Leonido Gimbuto. 1918 Gimbutams gimė sūnelis Jurgis. 1919 m. jų šeima grįžo į Lietuvą ir gyveno vyro tėviškėje, Peslių dvare, Tauragės apskr. Elena vėliau išvyko į Dotnuvą, kur ji panoro įsigyti agronomės diplomą. Pats pirmasis Dotnuvos Žemės ūkio akademijos diplomas ir buvo jai išduotas 1928 metais.

Skautininkė E. Gimbutienė svečiuose pas Palangos tunto vadoves Angelų mieste.

1926-1940 m. Elena mokytojavo Aukštesniojoje Fredos sodininkystės mokykloje, Kaune. Čia gimė ir duktė Aldona. Pirmas didesnis Elenos G. gyvenimo smūgis buvo vyro Leonido mirtis. Jis mirė 1932 m. spalio 17 d. Likusi jauna našlė su dviem vaikais, Elena turėjo nelengvą gyvenimą, tačiau, taupiai gyvendama, sugebėjo vaikus išleisti į mokslą. 1940-1944 m. ji dirbo Vilniaus sodininkystės mokykloje.

Antrą kartą rusams okupavus Lietuvą, liko Vilniuje iki 1947 m. Šiais reikšmingais metais Elenai Gimbutienei per Lenkiją pavyko pasprukti į laisvę, tikrai po labai nuotykingos kelionės, ir susijungti su savo vaikais laisvoje Vokietijoje. Apsigyveno prancūzų zonoje ir buvo mokytoja Pfullingeno lietuvių gimnazijoje.

1949 m. emigravo į Ameriką. Gyveno su sūnumi inž. Jurgiu Bostone, o nuo 1964 m. gyvena su dukterimi Aldona Činikiene, Los Angeles, Calif.

PROFESINIS IR VISUOMENINIS DARBAS

Kaip agronomė, Elena buvo gerai paruošta, labai ilgai dirbo savo srityje. Net ir dabar turi gražų terasinį sodelį, pilną visokių tropinių gėlių, kurias stropiai prižiūri ir kaimynus apdovanoja. Genetikos srity ji specializavosi Swalefe (Švedijoje) ir Vilmorine (Prancūzijoje) sėklininkystės įstaigose. Lietuvoje parašė du vadovėlius: "Augalų genetika" (1936) ir "Daržovių sėklininkystė" (1942). Taip pat paminėtinas jos mokslinis straipsnis: "Apie faktus ir terorijas šių dienų genetikoje" (Kosmos 1935). Šiaip jau daug smulkesnių jos raštų tilpo Žemės Ūky, Ūkininko Patarėjuje, Naujojoje Sodyboje, Mūsų Vytyje. Bendradarbiavo skautų ir kt. lietuviškoje spaudoje.

Tačiau jos profesinis pasiruošimas ir darbas nenušviečia visos asmenybės. Ji mus dar žavi kaip lietuvė visuomeninkė ir patriotė. Jau Kaune ji dirbo drauge su Sofija Čiurlioniene Mergaičių bičiulių dr-joje ir Lietuvos Moterų taryboje, kurios atstove ji buvo dviejuose tarptautiniuose moterų kongresuose: Vienoje (1930) ir Bostone - New Yorke (1931). Lietuvoje ji buvo keleto moterų dr-jų ir šalpos organizacijų narė.

Būdama iš prigimties grožio ir gamtos mylėtoja, buvo natūrali skautė ir Lietuvos skautijos istorijoj yra žymi asmenybė. Ji yra vyr. skautininkė; Bostone buvo mergaičių Baltijos tunto tuntininkė, dirbo Liet. skautų taryboje, drauge su kitomis skautininkėmis surengė pirmąją Kaziuko mugę Bostone. Už nuopelnus Lietuvos skautijai buvo apdovanota Padėkos ordinu.

E. GIMBUTIENĖS ASMENYBĖ

Nebuvo jos gyvenimas tik rožėmis nuklotas: Rusijos revoliucijos pergyvenimai, Lietuvos okupacijos, o svarbiausia, ankstyva vyro mirtis, vaikų išmokslinimas ir išauklėjimas, bėgimas į laisvę, asmeniškos ligos - visa tai reiktų pridėti, norint tikrai nušviesti jos

asmenį. Tačiau tie dalykai praeina ir net kai ką gero padaro. Manyčiau, kad jos gyvenimo kryžiai padėjo jai suformuoti tikrai mielą jos charakterį: jos meilę artimui, užuojautą kenčiančiam, matymą gėrio ten, kur kiti jo nepastebi. Ji yra spinduliuojanti, dar daug skaitanti, daug darže betriūsianti, iš kriauklių gėles bedėliojanti, dar vis visuomeniškai aktyvi lietuvė moteris, kurią sena pavadinti kažkaip nepritinka. Kas ją pažįsta, žino, kad šioje panegyrikoje nieko neperdėta.

Abu jos vaikai seka šeimos tradicijas: ir Aldona ir Jurgis abu yra visuomeninkai, geri patriotai, vienu žodžiu tokie, kuriais motina gali didžiuotis. O mes didžiuojamės Elena Gimbutiene kaip iškilia mūsų Tautos dukra. Jau Lietuvoje ji gavo už savo visuomeninį ir pedagoginį darbą tautos pripažinimą, suteikiant jai Vytauto D. ordiną.

Malonu minėti Elenos Gimbutienės 80-tą gimtadienį, ją sveikinti ir dėkoti už darbus mūs tautai. Linkime jai dar ilgai pasilikti mūsų tarpe visų mūsų džiaugsmui ir pasididžiavimui.

F.G.

Šalie, Niekada Nematyta

Šalie niekad nematyta,
Mes drįstam tave Motina vadinti.
Nors veido bruožų nepažįstam
Ir prie krūtinės tavo niekada neilsėjom.

Kokia didi tavo dvasia,
Kokia tyra ta meilė.
Ji jungia mus visuos kraštuos
ir rodo mums vienybės kelią.

Mes dainuojam tavo skambią dainą,
Ji aidi širdyse visų.
Tavo žodį platiname, skleidžiam,
Ir meldžiam tau laisvų dienų.

Tad nenustok vilties mumyse
Nors mes jauni ir nepatyrę,
Tave mes visados atminsim
Ir vadinsim mūsų tėvyne.

Vasario 16 proga

vyr.sk.v.sl. Kristina Parestytė
Hamiltonas, 1974

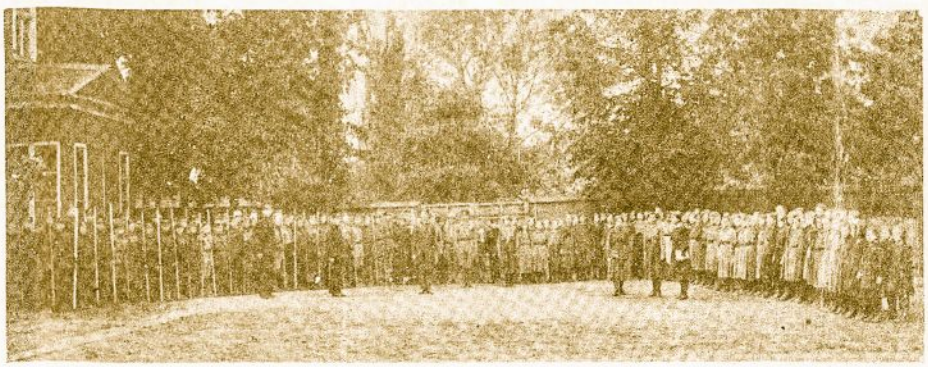

Panevėžio skautai 1926 m. pasirengę iškylai.

JAUNYSTĖ

"Jaunystė sukurta ne vien tik džiaugsmui, ne tik malonumams, ji sukurta ir heroizmui".

Paul Claudel

Svarbiausias žmogaus gyvenimo laikas yra jaunystė. Tuo metu žmogus pilnas energijos, auklėjasi, mokosi ir kuria savo gyvenimo planus. Nuo jaunystės priklauso visa žmogaus gyvenimo ateitis. Todėl teisingai sako Paul Claudel, kad jaunystė sukurta ne vien džiaugsmui ir malonumams, bet ir heroizmui.

Tiesa, linksmumas ir džiaugsmas yra neatskiriami jaunystės draugai, bet tą linksmumą ir džiaugsmą turi lydėti ir darbai. Nevalia jaunystės dienų praleisti tik malonumuose ir smaguriavimuose. Jaunystė turi būti pilna heroizmo. Jaunuoliams reikia stebėti kiekvieną gyvenimo įvykį ir aplinką.

Jaunuoliams reikia ir drąsos heroiškai ginti savo pasaulėžiūrą, idealus, tiesą, gėrį ir grožį. Jaunuoliai privalo kovoti su visomis gyvenimo blogybėmis ir skelbti kovą tam, kas ardo jų dorą, būdą ir silpnina jų tautiškumą, paniekina jų gražią lietuvių kalbą ir papročius. Lietuvių jaunimas neturi pamiršti ir savo sesių ir brolių pavergtoje tėvynėje - Lietuvoje, kurie kenčia dvasines ir fizines kančias nuo okupanto - rusiškojo komunisto.

Tegyvuoja taurus ir heroiškas lietuviškas jaunimas!

sk. vytis P. Bliumas

vilkiukui BUDĖK paukštytei

MALŪNAS prasideda raide M.
Visi kiti žaidimo žodžiai taip pat prasideda raide M

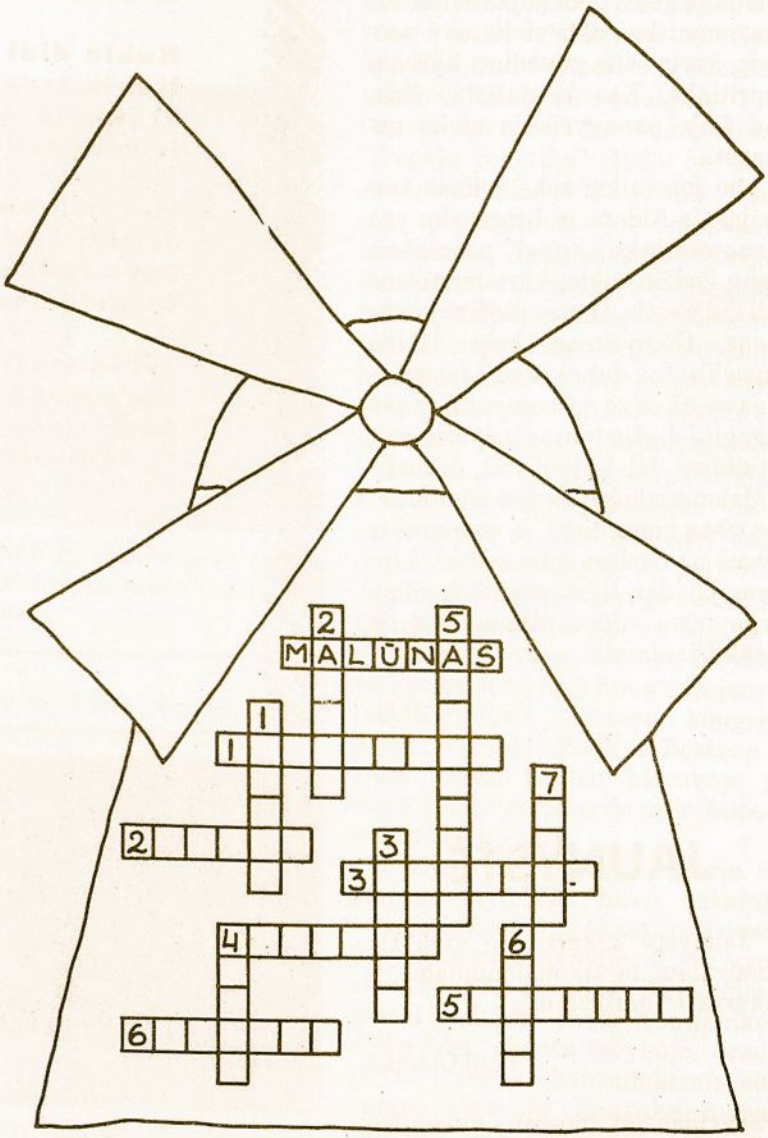

Skersai:

1 -

2 -

3 -

4 -

5

6 -

Žemyn:

1 -

3 - 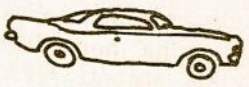

6 - 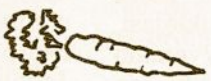

2 -

4 -

5 -

7 -

MIELOSIOS JAUNESNIŲJŲ SKAUČIŲ VADOVĖS!

Prabėgus nepaprastai darbingai vasarai, kurią apvainikavo Jubiliejinė stovykla, grįžtame į savus vienetus ir vėl pradedame darbą su savo draugovėmis.

Didesniuose vienetuose, be įprastinių tunto sueigų, patartina sušaukti atskirą iškilmingą sueigą - šventę, skirtą tik paukštytėms. Reguliariose tunto sueigose mažoji sesė daugiausia tik pastovi, besiklausydama ilgų įsakymų su dar ilgesniais paragrafais. Net ir pasirodymų metu paukštytė dažniausiai lieka antroje vietoje. Taigi, taip kaip skautės turi savo Susimąstymo Dieną, taip ir paukštytės turėtų turėti savo šventę, kurios metu jos būtų visiškos šeimininkės. Tada gal ir įsakymų ilgumas taip jų nenuvargins, nes jos pačios bus čia minimos: kiek ženklų gavo, kurį patyrimo laipsnį išlaikė, kurią specialybę užsitarnavo.

Į šventę atsilankiusius svečius paukštytė taip pat gali pati priimti, nurodyti vietas. Jos palydove paskirti vyresnę sesę, kuri pažintų pakviestuosius svečius, bet palikti pačiai paukštytei juos pasveikinti ir nuvesti į garbės vietas. Šiuo būdu mažosios sesės arčiau pažins vyresnius vadovus, kurie kartais būna joms tik miglotos pavardės.

Šventės metu suruošti darbelių parodėlę su nuotraukų albumais, ankstesnių darbelių knygomis, draugovės dienoraščių ir kitais, draugovę liečiančiais, daikteliais. Metų bėgyje sesių padarytus darbelius neatiduoti joms parsinešti namo, nes kai bus reikalas darbelius surinkti parodėlei, vargu ar bus įmanoma juos surinkti. Geriausia, kad draugininkė pasidėtų darbelius pas save ir tik po šventės išdalintų juos sesėms. Jei draugovėje yra vedama darbelių knyga, geresni darbeliai atrenkami ir sudedami į knygą. Patartina atsiklausti paukštytės, ar ji sutinka savo darbelį padovanoti, nes kitos labai nori juos parsinešti namo.

Laužo metu, leisti kuo didesniam skaičiui sesių pasirodyti. Geriausia sugalvoti tokius pasirodymus, kuriuose galėtų pasirodyti visa draugovė. Tada nei viena sesė nesijaus nuskriausta ir visos stengsis kuo geriausiai pasirodyti. Jei jau reikia išskirti vieną ar kelias seses, stengtis neskirti vis tų pačių mergaičių, kurios ir mokykloje, ir lituanistinėje klasėje vaidina, deklamuoja, yra gabesnės, drąsesnės. Kartais reikia pastūmėti ir tas nedrąsias mergaites, kurios netokios gabios, prasčiau kalba lietuviškai, bet yra jautrios ir gerai mato kitų sesių pirmavimą, išskyrimą, ko skaučių eilėse tikrai neturėtų būti. Vadovė, stengdamasi visas lygiai įtraukti į darbą, gali atrasti nenumatytų gabumų sesę. Taip pat ir tėveliai, matydami savo dukras, dalyvaujančias visuose užsiėmimuose, smagiau pasijus.

Pav., pasirodyme "Saulutė tekėjo", galima įjungti visą, net ir didoką draugovę: saulutė su debesėliais - jau trys sesės; lapeliai - didesnė draugovės dalis; du broliai; žirgelis; akmenėlis - galima su užrašu, kad aiškiau būtų, kas čia per daiktas; dvi ugnelės, kurios prabėga iš vieno šono į kitą, kada tas dainos punktelis yra dainuojamas. Kiekviena sesė pati pasidaro (namie ar sueigos metu) sau reikiamus daiktus: saulutę, kelis debesėlius, lapelius, kurie per pasirodymą turi labai mirgėti, akmenėlį, ugnelę (raudono popieriaus ar medžiagos juosteles).

Įscenizuojant trikampę kepurę, sustatyti visą draugovę trikampiu, mažiausias į priekį ir vis didesnes sugrupuojant į galą. Visos turi užsidėjusios trikampes popierines kepures, kurios gali būti labai įmantriai išmargintos, ar tik iš paprasto laikraščio padarytos. Ir visos dainuoja šią populiarią dainelę su atitinkamais nutylėjimais, o pačiam gale visą dainelę tik vienais judesiais teparodo. Šiais būdais galima beveik kiekvieną liaudies ar skautišką dainelę įscenizuoti.

Šia proga norėčiau priminti, kad tik labai maža dalelė jaunesniųjų skaučių vadovių atsakė į mano išsiuntinėtus laiškus, kuriuose prašiau visų pasisakyti naujos "Skautybė Lietuvaitei" laidos klausimu.

s. J. Mikutaitienė

Lietuvos miškų paukštelis kukutis.

NAUJI LEIDINIAI

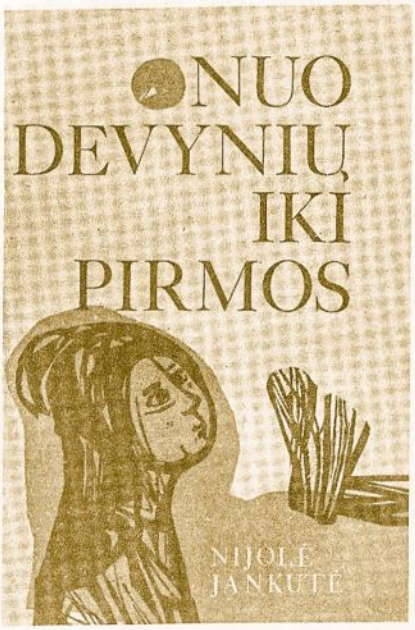

Rašytoja v.s. N. Jankutė-Užubalienė, parašiusi jaunimui jau visą eilę knygų, štai ir vėl pasirodė su nauju kūriniu "Nuo devynių iki pirmos". Tai irgi jaunimui skirtas leidinys, kuriame dienoraščio forma knygos vyriausia veikėja - pradžioje trylikmetė mergaitė - veda mus per savo, savo šeimos ir mokslo draugų pasaulį. Įdomiai surikiuota intryga, šiltas ir lengvas pasakojimas, šiandieninių lietuviškojo gyvenimo problemų palietimas - visa tai daro knygą vertingą ir patrauklią ne tik jaunimui, bet ir suaugusiems. LB Švietimo taryba rekomenduoja šį naujausią autorės veikalą tinkamu naudoti lituanistinių mokyklų mokiniams.

Viršelį piešė N. Vedegytė-Palubinskienė, spaudė Draugo spaustuvė, kaina 3 dol.

Skautininkės veikalą išleido Akademinės Skautijos leidykla, kuri praėjusiais metais mums įteikė ir kitą sesės Nijolės knygą "Kelionė į septintą stotį".

"SESĖ SKAUTĖ" PALANGOS TUNTE, CALIFORNIJOJE

Skilčių iliustracijomis gražiai prisistato Birutės ir Jūratės draugovės, paukštyčių įspūdžiai stovykloje ir mokykloje, žaidimai, dainos ir tunto įsakymai.

Pirmuoju puslapiu sesių Palangos tuntas sveikina Skautų Aidą 50-ties metų gyvavimo proga ir "Tuo pačiu laiku, mūsų tunto sesės visos džiaugiasi būdamos narėmis organizacijos, kuriai suėjo 55-ki metai. Tegyvuoja Skautija!"

CHICAGOS SKAUTŲ LAIKRAŠTĖLIAI

Prieš kiek laiko Sk. Aido redakciją pasiekė naujas Kernavės tunto sesių laikraštėlis, ketvirtasis KERNAVĖS KUORAS. Laikraštėlis išleistas naujųjų skautiškų darbo metų proga, kada kernavietės po vasaros susirinko vėl į didžiąją Jaunimo Centro salę pasisveikinti, pasidžiaugti praėjusių stovyklų dienomis ir atkelti vartus į naujus skautybės žaidimo nuotykius.

Todėl ir laikraštėlio puslapiai mirga tunto ir Jub. stovyklų dainomis, pergyvenimais, rimtais svarstymais, juokais ir stovykline poezija.

Paklausykime, su kokia nuotaika sesė Gilė Liubinskaitė prisimena jubiliejinės stovyklos Saulės Taką:

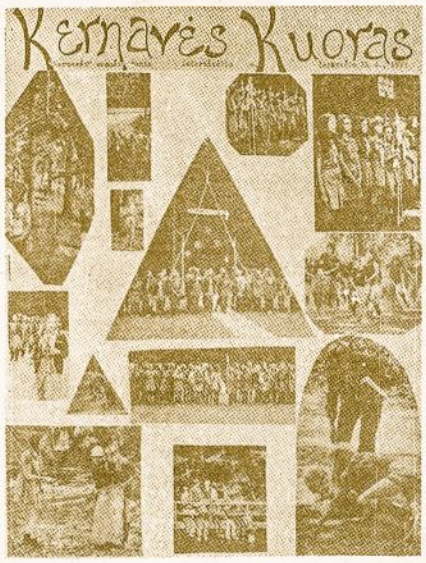

"Neskaitant kelių nelabai malonių dalykų (ilgos kelionės rytais į valgyklą, skaudančios gerklės po lietaus, šaltos naktys, kad neužteko miegmaišio), atsivežiau pluoštą prisiminimų: ką išmokome, ką dainavom ir su draugais gražų laiką praleidom.

Įgavau jausmą, kad esu tikra lietuvaitė skautė; prisiartinau arčiau savo tėvynės ir dar arčiau prie Dievo. Jaučiausi daug ramesnė ir stipresnė, net kai ateidavo nemalonumai. Žmonės, laukai ir miškai - ta visa atmosfera kokiu tai būdu pakeitė visą žmogaus galvoseną skautavimo reikšmei, ir tas viskas įvyko per dešimt dienų! Vėl surasti tokią vietą, tuos draugus ir praleistą laiką būtų tikrai sunku".

Kernavės Kuorą paruošė sesės fil. R. Bartuškienė ir fil. R. Penčylienė.

*

Lituanicos tunto Vinco Krėvės draugovės laikraštėlis SKILTIS po ilgesnės pertraukos vėl pasirodė š.m. sausio mėnesį. Šį kartą jį išvydome jau kaip tunto laikraštį: stambų (36 psl.), gausiai iliustruotą nuotraukomis ir piešiniais, galvosūkiais, humoristika ir didžiu redakcijos talkininkų bei bendradarbių būriu. Vyr. redaktorius yra sk. vytis junj. Algis Puras.

Stambesnieji rašiniai: pašnekesys su tunto pirmūnu ps. A. Valatkaičiu, skiltininkų kursų stovykla Šaltinis, Jubiliejinė stovykla. Šio

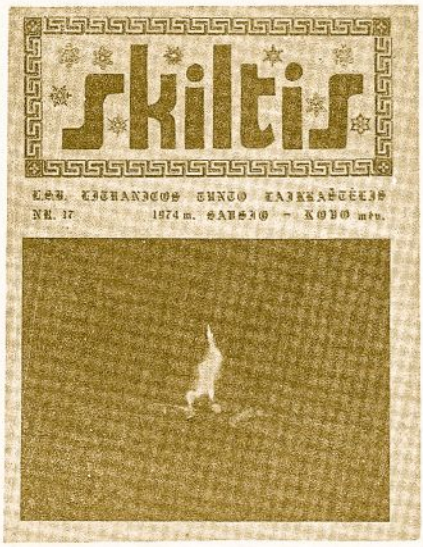

numerio pavyzdingas skautas yra Dariaus-Girėno draugovės brolis ps. Algis Šilas. Pasaulio skautų skyrelyje šį kartą "stovyklauja" brazilų skautai.

Naujoji redakcija pasiryžusi išleisti po 4 SKILTIES numerius metuose.

Būtų gerai, jei broliai atkreiptų daugiau dėmesio į nuotraukų temas.

*

Šv. Kalėdų ir Naujųjų Metų tarpšvenčiu Nerijos tunto jūrų skautės išleido naują laikraštėlį LAŠAI. Ar žinote, kas tai yra? Laikraštėlio viršelyje skaitome:

Matau: vis blizga
Puošdami tau skruostus -
Dangaus sidabras,
Atspindys širdies.
Vis įvairesni, vis žavesni
Jaunystės jūros tie
L A Š A I.

Devyniuose puslapiuose sesės pasiryžusios pristatyti skaitytojams kuo savotiškiausios kūrybos. Redaktorė J. Kliknaitė sako, jog šiam užsimojimui sesių jūreivių tarpe "pasiryžimo - daug, originalumo - ,rodosi, gana, o pastangos - bus kuo geriausios.

Sesių trijulė laikraštėlyje pristato iškylų pamaivų, gražių seseriškumo minčių, įspūdžių iš Jubiliejinės stovyklos ir kt.

Sėkmės sesėms šiuose naujuose spaudos bandymuose!

Štai kas išėjo iš linksmų Aušros Vartų t. Saulučių, kai pasibaigė sueiga!

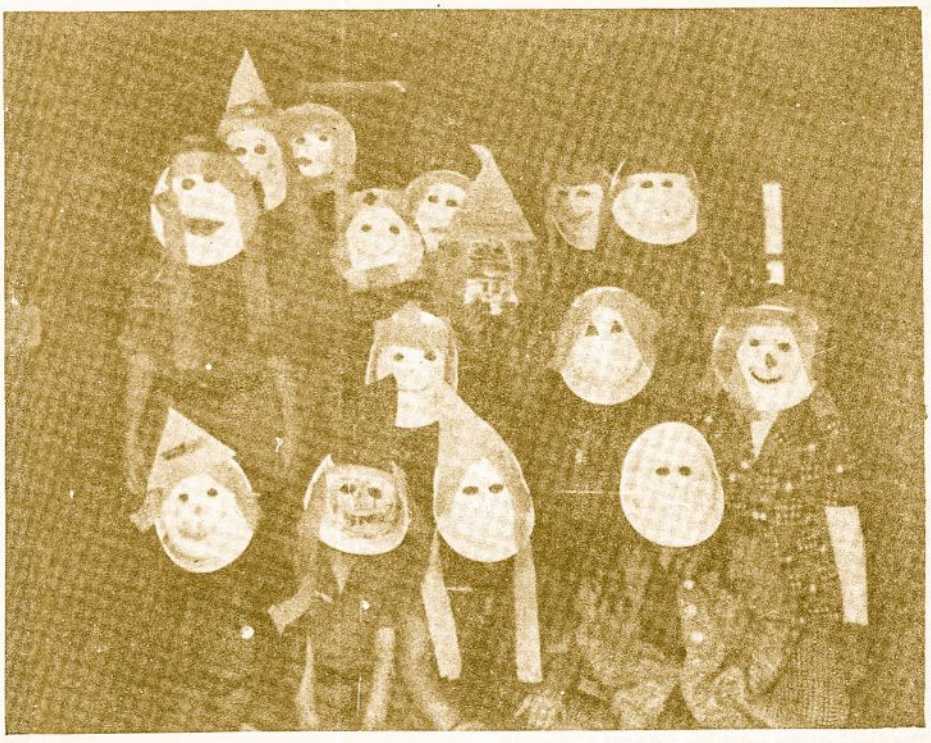

Dabartinė lietuvių skautų ir skaučių vadovybė su pirmos lietuvių skautų skilties steigėju Vilniuje 1918 m. lapkričio mėn. v.s. Petru Jurgėla. Nuotraukoje stovi iš kairės: VSP v.s. Česlovas Kiliulis, VSP s. Irena Kerelienė, LSS Tarybos Pirmininkas v.s. Antanas Saulaitis, LSS Vyriausia Skautininkė v.s. Lilė Milukienė, v.s. Petras Jurgėla, ASS Pirm. s. Stefa Gedgaudienė ir LSB Vyriausias Skautininkas v.s. Petras Molis.

Nuotrauka V. Kizlaičio

Atverčiame naujų metų lapą, skaučių vietovių veiklos planai jau sudaryti ir darbas vyksta pilname įkarštyje. Vos baigėsi Švenčių pasiruošimai, ateina Vasario 16-toji, Kaziuko mugė ir t.t. Iš gautų darbo veiklos planų matyti, kad vietovėse vadovės stengiasi veiklą paįvairinti, sustiprinti ir paįdominti. Rudenį vyko iškylos į gamtą, žiema pasižymi tautodailės dirbtuvėlėmis, įvairiais sesių ir brolių talentų vakarais, vakaronėmis.

Linkiu visoms vadovėms skautiškai sėkmingų, darbingų metų!

MOKYKIMĖS LIETUVIŠKŲ DAINŲ!

Kas dalyvauja skaučių-tų sueigose, iškylose, laužuose, gali lengvai pastebėti, kad mūsų jaunimas mažiau dainuoja. Galime aiškinti, kad gyvendamas svetimoje aplinkoje jaunimas seka šio krašto papročiu ir nemėgsta dainuoti. Sako, kad kai kurios lietuvių liaudies dainos neturi jokios reikšmės šių dienų jaunimui, ir todėl jis nemėgsta tų dainų dainuoti ir pan. Man teko net pastebėti, kad dainos prie laužo yra kartais dainuojamos iš lapų. Tai reiškia, kad sesės dainų žodžių nemoka. Man atrodo, kad daina gali būti tik tada įdomi, graži, kada jos žodžius mintinai moki ir turi progos dažnai padainuoti. Norėdama kaip nors seses prie dainos pripratinti, kreipiuosi į visas vietovių vadoves ir rajonų seserijos vadeives:

a. Ieškokime naujų dainų sesėms išmokti,

b. Skelbkime konkursus; pvz., jaun. sk. išmoksta 30-50 dainų, skautė išmoksta 75-100 dainų, vyr. skautės - virš 100 dainų.

Dainų konkursai gali vykti tarp draugovių tunte, tarp vietovių rajone. Premijos gali būti piniginės arba mokestis už skaučių stovyklą iš vieneto iždo. Visų išmoktų dainų moka nors po du punktelius, bet turi dainuoti be lapų. Po konkurso pratinkimės daugiau dainuoti, kad sesės išmoktų dainų neužmirštų ir naujų pasimokytų.

Konkursui dainų sąrašus turėtų sudaryti seserijos rajono vadija, kad rajone visi vienetai vienodas dainas išmoktų; gal net reikėtų tarp vadeivių rajonuose suvienodinti? Linkiu visoms sėkmės ir visuomet dainuoti!

v.s. L. Milukienė
L.S.S. Vyr. Skautininkė

Jubiliejinėje Stovykloje Beaumont, Ohio 1973 m. rugpiūčio 24 d. vyr. skautės išsirikiavę vėliavų nuleidimui. *Nuotrauka V. Kizlaičio*

BURTAI NAUJIESIEMS 1974 METAMS

Ai, kas nenorėtų būti stebukladariu, paploti rankomis ir iškviesti toli esančius bičiulius, pasirodančius jeigu ne iš butelio, kaip kai kuriose rytų pasakose, tai bent atsirandančius tiesiog taip sau, iš oro. Arba gal geriau būtų sušukti "abrakadabra", užsimerkti ir rasti stalą, prikrautą puikiausių skanumynų ir kitų gerų daiktų!

Taip pat pavydu, kai matai žmogų, mokantį ištraukti zuikelį iš kepurės arba svetimą piniginę iš savo užančio. Netiki savo akimis ir atsidūsti: "Kad aš taip mokėčiau padaryti!"

Nenusimink: pradedame naujuosius metus - ir tik todėl! - patikėsiu Tau, galima sakyti, išduosiu didelę paslaptį: Tu jau esi stebukladaris ir burtininkas, tik apie tai nepagalvoji. Gal ir pajutai vieną kitą savotišką reiškinį, nustebai, kad pasidarė linksma ir gera ne tik Tau, bet ir visiems aplinkui, tačiau nesupratai, kad tai Tavo darbas, Tavo stebuklingieji žodžiai - ne svetimi kaip "abrakadabra", bet savi, lietuviški.

Duosiu Tau burtažodžių sąrašą, tik įsidėmėk: prašau; ačiū, atsiprašau; gailiuosi; mielai; padėsiu.

Šie paprasti žodžiai bus raktai į kitų žmonių širdis, nušvis jų veidai, ir Tau bus lengva. Kaip iš niekur atsiras naujų draugų, o namuose visi reikalai pagerės. Tai priešnuodžiai prieš posakius: "Eik sau! Ko tau reikia? Palik mane ramybėje! Neturiu nei noro, nei laiko".

Pradėkime nuo žodžio "prašau": "Prašau leisti... prašau paduoti... prašau pažiūrėti... prašau ateiti".

Imkime dabar ačiū (dėkui): "Ačiū už pusrytį, už dovanas, už laišką, už pagalbą. Dėkoju, kad sutikai, nešykštėjai; kad nesupykai, buvai kantrus; laukei manęs, leidi mane į mokslus".

Nesuminėsi visų atvejų, kur "prašau" ir "ačiū" tinka - to ir nereikia: jie tinka visur! Tinka kalbant ir su svetimu, ir su savo šeimos nariu, telefonu ar laišku.

Bet turime dar kelis burtažodžius, nemenkesnius už jau minėtus: "Atsiprašau, kad nespėjau, pavėlavau. Atsiprašau, kad nepagalvojau. Atleisk, kad apsileidau, pasikaršciavau. Gailiuosi, kad dėl manęs įvyko šis nemalonumas".

Žinau, kad tie žodžiai man lengviau rašyti, kaip Tau ištarti, bet todėl jie ir yra tokie nuostabūs, galingi. Todėl galvoje ir širdyje nuo jų darosi lengviau, ramiau.

Belieka dar du žodeliu, lengvučiu, nesunkiu ištarti, tik jie negali būti tušti, tartum taip sau numesti ir tiek! Be to, veido išraiška bei balso tonas turi atitikti žodžių prasmę.

"Mielai padarysiu" - reiškia "atliksiu, ką žadu". "Nesirūpink, padėsiu" - reiškia "tikrai ištesėsiu savo pažadą".

"Mielai pasiurbsiu dulkes; mielai pasuksiu radio muziką tyliau arba ją visai išjungsiu; mielai nutrauksiu, ką dabar darau, ir padėsiu". Štai žodžiai, kurie daug ką išlygins ir visus nudžiugins. Po kiek laiko gali net susilaukti, kad kiti tuo pačiu atsilieps.

Kaip būtų, jei išbandytum minėtus burtažodžius? Ar netiki, kad jie veiks teigiamai? Parašyk, pasikalbėsime.

Mano gyvenime tie žodžiai veikia, kartais, tiesa, ne tuojau, bet laikui bėgant. Dar niekad nesigailėjau, kad prašiau, prisipažinau suklydusi, dėkojau, padėjau.

P.P.

GERASIS DARBELIS AR JUOKAI

Šiais laikais labai dažnai matome laikraščiuose pasijuokiant iš skautų gerojo darbelio - per prievartą tempiama senutė per gatvę ir panašiai.

Argi iš tikrųjų skautai ir skautės yra tokie kvailai juokingi?

1970 m. Škotijoje, Glasgow miesto skautės nutarė uždirbti $4800, kad galėtų nupirkti vienam ligoniui inkstų valymo aparatą, be kurio jis negalėjo gyventi. Bet kaip jaunos sesės galėtų uždirbti tokią didelę pinigų sumą?

Keliose valstybėse yra ruošiamos kelionės "mylios už pinigus". Vieni (daugiausia jaunimas) išeina į kelionę, o kiti, namie esantieji, sumoka už kiekvieną nueitą mylią.

Skautės vietoje kelionės nutarė "megzti už pinigus". Miesto vadovybė, artistai, skaučių giminės ir draugai skaučių idėjai pritarė ir štai 1970 m. vasario 6-8 d. visos Glasgow miesto paukštytės, skautės ir vyresnės skautės mezgė šešių colių (inčų) dydžio kvadratėlius. Jos dirbo taip daug ir greitai, kad per tas dienas uždirbo $24000!! Iš tų pinigų buvo nupirkti du inkstų valymo aparatai, kelios elektrinės lovos ir kiti ligoninės įrengimai.

Vėliau iš tų mezginių vyr. skautės pasiuvo lovatieses senelių namams. Tai buvo viso Glasgow miesto geras darbelis, kurį įvykdė skautės.

Mes savo Sąjungoje tokių pavyzdžių irgi turime.

1971 m. lapkričio 7 d. Toronto "Šatrijos" tunto paukštyčių "Tulpės" draugovė, vadovaujama d-kės ps. B. Abromaitienės, suruošė žygį "Tegyvuoja Skautų Aidas!" 28 paukštytės ir 7 vilkiukai nužygiavo ilgą kelią surinkdami $428.24. 1972 m. balandžio mėn. Skautų Aidą mūsų Sąjungai išleido "Tulpės" draugovė.

AN

MŪSŲ DIDŽIOJI ŠEIMA

JAUNESNIŲJŲ SKAUČIŲ PASTOVYKLĖ "RYTMETĖLIS", 1973

Rytmetėlis, saulė šviečia,
Lietuvon paukštytes kviečia!

(Tęsinys)

PENKTADIENIS. Šios dienos paukštytės labai laukė. Iškylauti visos labai mėgsta, bet šį kartą jos net negalėjo numanyti, kokia iškylos programa joms buvo numatyta.

Paukštytės iškylavo visą dieną, grįžo tik pavakariais, pavargusios, bet labai laimingos. Visos sakė, kad tai buvo smagiausia stovyklavimo diena. Sesė Janina visas iškylos vadoves apdovanojo "bumbiais".

Oras ne tik pasitaisė, bet darėsi tvanku ir karšta. Paukštytės po pavakarių, pailsėjusios, užbaigė austi savo smilgines juostas ir kitus darbelius.

Prieš vakarienę nuskubėjome į gairės nuleidimą pas mūsų kaimynus akademikus. Jie paukštytes ir vilkiukus labai šiltai priėmė, o mes jiems sušukome: "Iki jūsų dar toli, bet pasieksim pamaži". Pasibaigus gairės nuleidimo ceremonialui, akademikai pradėjo "Suk, suk ratelį", į kurį įtraukė visus mažuosius ir jų vadovus. Kiek ten buvo juoko, krykštavimo ir kaip visi norėjo šalia savęs turėti didįjį brolį ar sesę. Paukštytės visai užmiršo vilkus ir tik į akademikus težiūrėjo.

Laužų pasirodymams paukštytės jau nesiruošė: jų sparneliai buvo pavargę po iškylos tvankiame ore, tad, pasimokę dainelę "Toli, toli" su judesiais Vilniaus dienos laužo pasirodymui, nuplasnojo į lovytes. Šią naktį viena maža sesė priėjo prie vadovės lovos ir sako: "Mama, aš iškritau iš lovos". Atrodo, kad tie kritinėjimai dar ilgai nesibaigs.

Išsamų iškylos aprašymą paruošė sesė Danutė.

PAUKŠTYČIŲ IŠKYLA

KADA. Penktadienį, rugsėjo 24, saulėta, graži dienelė. Stovyklą palikome trimis grupėmis: 9:15; 9:30; 9:45.

Grįžome: 4:15; 4:30; 4:45. Į ten ėjome dvi valandas, o grįžome trumpesniu keliu ir truko tik vieną valandą.

KUR. Naudojomės Beaumont Camp vadinamu Beaumont Trail. Pasiekę ežerą sustojome pavalgyti, paplaukyti ir pairkluoti.

IŠKYLAUTOJOS. 51 paukštytė, penkios iškylos vadovės, kurios yra baigusios Gintaro mokyklą ir jų vadovė sesė Eleonora. Ėjo ir trys paukštyčių vadovės: sesės Marta, Rasa ir Danutė. Vienoje grupėje buvo 21 sesė, antroje - 13, trečioje - 17. Kiekvienoje grupėje ėjo dvi palydovės ir viena vadovė.

KAIP. Žygiuodamos žavėjomės natūralios gamtos grožybėmis. Pora kartų sustojome pailsėti po 10 min. Sustojome prie medžio šakų supynės pasisupti. Kai kuriose vietose kelias buvo dumblinas ir slidus. Kai kuriais tarpais ėjome miško pakraščiu, kai kur - pievomis, kur žolės, smilgos ir laukinės gėlės buvo aukštesnės už žygiuojančias seses.

PIETŪS. Paukštytės atkeliavo iki ežero gerai nusiteikę. Atvykę, tuoj visos pradėjo rinkti malkas, krovė laužą, kuris greit pradėjo liepsnoti. Maistas mums buvo paliktas prie pagrindinio kelio, arti ežero. Vadovės buvo viską paruošusios: dešreles suvyniojo į aliumininį popierių, su sūriu. Buvo ir bananų laiveliai: tai bananai, kimšti su šokoladu ir putėsiais (marshmallow). Taip pat buvo šviežių agurkų ir pomidorų. Bulves kepėme ant šakelių, pamovę ant laužo. Tą patį darėme ir su putėsiais (marshmallows). Buvo labai skanu ir smagu.

PLAUKIAM. Paukštytės plaukiojo ir irklavo beveik dvi su puse valandos. Ežero dugnas yra molinis, ir kai tiek daug paukštyčių maudėsi, vanduo liko labai purvinas.

IRKLAVIMAS. Visos sesės, kurios tik norėjo, gavo progos plaukti laiveliu aplink ežerą. Kiekvienam laivelyje buvo keturios paukštytės ir dvi irkluojančios vadovės.

NAMO! Grįždamos namo, ėjome plačiuoju keliu, kuris mus greit nuvedė į stovyklos pagrindinį kelią. Sesės rinko smilgas ir laukines gėles. Laimingai sugrįžusios,

Paukštytės Washingtono "Pušyno" d-vės priekyje. Veda s. D. Lukienė. *nuotr. V. Bacevičiaus*

ėjome valgyti pavakarių.

ĮSPŪDŽIAI. Visos sesės buvo labai patenkintos iškyla ir dar būtų norėję iškylauti. Žygiuodamos radome progos pažvelgti į Dievo mums padovanotą puikią gamtą ir prisiartinti prie Jo paslapčių.

ŠEŠTADIENIS. Vilniaus dieną "Rytmetėlis" kėlėsi su šventiška nuotaika. Visos skubėjo greit susitvarkyti, nes labai laukė atvykstančių artimųjų ir skubėjo parado repeticijai, kuri turėjo prasidėti 9:15 ryto.

Po repeticijos ir priešpiečių, "Rytmetėlis" nuskubėjo baseinan pasitaškyti, nes diena darėsi karšta ir tvanki, o vakare laukė didžioji parado eisena. Nedaug laiko turėjo paukštytės pasidžiaugti su svečiais, bet nepakriko ir stovyklinė drausmė išsilaikė.

Po vakarienės ir poilsio, "Rytmetėlis" dalyvavo Vilniaus laužo programoje. Paukštytės, su savo pasidarytomis gėlytėmis ir saulutėmis, padainavo "Toli, toli", kurios žodžius ir judesius sukūrė mūsų sesė Irena. Laužo programa ilgai užsitęsė. Paukštytės nelaukė laužo pabaigos, bet grįžo savo pastovyklėn anksčiau, kad pailsėtų ir sekmadienio rytą vėl galėtų šypsotis.

SEKMADIENIS. "Rytmetėlis" atrodo kaip tikras sekmadienio rytmetėlis: sesės gerai pailsėjusios, besišypsančios, rajonas išpuoštas, paukštyčių darbelių parodėlė gausi ir turtinga, "Labą rytą" sveikina visus ateinančius savo piešinėliais ir rašiniais.

Diena saulėta, bet karštai tvanki. Paukštytės, tuoj po pusryčių išėjusios, grįžo pastovyklėn tik po pietų, nes buvo įjungtos į visos stovyklos programą ir turėjo visur dalyvauti.

Atsigaivinusios baseine, vėl visos turėjo skubėti ruoštis paradui ir turėjo labai maža laiko pabendrauti su svečiais ir namiškiais.

Svečiams išsiskirsčius, paukštytės išėjo į vilkiukų laužą. Ką mes būtume darę be vilkų? Ten visa paukštyčių pastovyklė atliko labai gražų sesės Janinos paruoštą pasirodymą - dainą su kaukėmis: "Saulutė tekėjo". Vos laužui įpusėjus, jaunųjų skautų entuziazmas visai dingo, nes visų akutės tingiai merkėsi. Visi buvo labai pavargę, tad, ilgai nelaukę, išskubėjome namo. Tokiame karštyje tokia ilga dienos programa jaunuosius stovyklautojus labai išvargino.

Rytmetėlio paukštytės su ps. I. Šereliene.

nuotr. A. Namikienės

PIRMADIENIS. Ši diena "Lietuvos" stovykloje pavadinta "Tėvų Žemėje". Mūsų didžiosios paukštės nutarė šiandien pažaisti Skautoramą, o po piet pakeliauti po stovyklinę "Lietuvą".

Kai kurios paukštytės jau iškėlusios sparnelius dairosi namų link. Vienos nesveikuoja, kitų tėveliai važiuoja namo.

Skautoramai paruošėme septynias stotis: 2 gamtos pažinimo ir po vieną žaidimų, skautų ideologijos, pionierijos, tautosakos, istorijos. Štai čia ir vėl pravertė vadovių atsivežta gausi medžiaga! Kiekviena stotis, vadovaujama vienos vadovės, susirado sau kampelį ar vietelę lauke mūsų pastovyklės ribose: vienos grupavosi prie žemėlapio, kitos prie nuverstų medžių, kur jų laukė vadovė su virvučių pundeliu, trečios prie gausių, gražiai išdėstytų gamtos pažinimo eksponatų, kuriuos sesei Janinai paskolino p. J. Juknevičienė, Montessori mokytoja. Atrodo, kad nežiūrint ir labai tvankaus ryto, skautorama pavyko ir "keliaujančios" skiltys ne tik kad nepavargo "kelionėje", bet grįžo iš jos pasisėmę daug naujų žinių ir kupinos vaizdingų įspūdžių.

Po atsivėsinimo baseine, "Rytmetėlis" išskubėjo į kelionę po "Lietuvą". Kelionės metu paukštytės dalyvavo vyr. skaučių "Sietyno" pastovyklės gairės nuleidime, po kurio buvo labai maloniai sesės viršininkės Ritos ir visų vyr. skaučių pavaišintos. Iš "Sietyno" neilga buvo kelionė iki "Saulės Tako" - geltonšlipsių pastovyklės, kurioje apžiūrėjome sesių pasipuošimus ir aplankėme pažįstamas. Iš ten pasukome į Seserijos vėliavų aikštę. Bekeliaudamos džiaugėmės tuo lietuvišku, skoningu įsirengimų ir pasipuošimų puošnumu, o ypač ta meile Lietuvai, kurios vardan visa tai buvo šiltų širdžių ir kruopščių rankų padaryta.

6:30 "Rytmetėlis" dalyvavo "Lietuvos" vėliavų nuleidimo ceremoniale. Šiltai graudu buvo matant dvi mūsų jauniausias paukštytes Kristiną ir Rimą duodančias įžodį. Kaip gėlyčių daigeliai, tik prasikalę iš žemės ir išvydę saulutę, lenkėsi jos prie Lietuvos trispalvės. Sesė Antanina davė skautės įžodį ir su

lietuvišku išdidumu priėmė geltoną pasižadėjimo kaklaraištį. Tikimės, kad tai mūsų ateinančios stiprios ir tankios gretos.

ANTRADIENIS. Po vakarykščių prakaitų išaušo lygiai toks pat drėgnas ir tvankus antradienio rytas. Prieš piet pratęsėm septynių stočių skautoramą, kuri ir šiandien labai gerai ir produktingai pavyko. Paukštytės viskuo labai domėjosi ir net norėjo pasilikti ilgiau, negu nustatytas laikas joms leido.

Po piet pastovyklėje jau jautėsi iškeliavimo ženklai: išrišami vartų mazgai, nuimamos puošmenos. Taip reikia, nes skautai palieka gamtą nesužalotą ir natūralią, tokią, kokią jie rado, bet širdy visada skaudžiai nuaidi mintis: "Dar viena stovykla baigiasi". Tos pačios minties šešėliai bėginėjo ir visų vyresniųjų paukščių veiduose, kai paskutinį kartą nuleidome savo pastovyklės gairę. Nuleidime dalyvavo "Lietuvos" stovyklos viršininkė sesė Milukienė, sesė Alksninienė, Atlanto R. Vadeivė, sesė Jankauskienė, V.S.P. sesė Kerelienė ir dar keletas svečių. "Rytmetėlio" vadovės, suskridusios iš 8-nių vietovių ir gražiai sugyvenusios tą dešimt stovyklavimo dienų, dairėsi viena į kitą, tarsi netikėdamos, kad jau laikas išsiskirti. Šią nuotaiką mažiausiai gal jautė paukštytės, kurios buvo apdovanotos knygelėmis ir įvairiais spaudiniais tiek čia išleistais, tiek sesės Janinos atsivežtais iš Chicagos. Mes tikimės, kad paukštytes pamatysime už penkerių metų, VI-oje Tautinėje Stovykloje, kurioje jos jau bus brandesnės, ūgtelėjusios ir jau geltonšlipsės.

Sesė Milukienė apdovanojo sesę Janiną "Lietuvos" vartuose kabėjusiu "Rytmetėlio" vardu ir mažomis, dailiomis klumpaitėmis; sesė Jankauskienė įteikė jai gražią medinę sagę už Atlanto paukštyčių globą. Sesė Janina, nuoširdžiai atsidėkodama visoms savo vadovėms už jų tokį nuoširdų ir nepailstamą darbą su mažosiomis sesėmis, apdovanojo jas savo darbo "medaliais" su mažu gintarėliu viduryje, kuris mums visuomet primintų Lietuvą. Vyriausiai Skautininkei be "medalio", dar buvo įteikta "Rytmetėlio" gairė, kad dar ilgai atsimintų mūsų pastovyklę. "Rytmetėlio" vadovės papuošė sesę Janiną didžiuliu ąžuolų ir paparčių vainiku ir įteikė kruopščiai paruoštą "Rytmetėlio" nuotraukų albumą, taip pat gintarėliu papuoštą.

Paskutinis paukštyčių ir vilkiukų laužas buvo pats smagiausias. Net ir mažieji nenorėjo skirstytis, nes Didžiojo Vilko akordeono tonai vis skatino pradėti naujas dainas, kurios skambėjo skaidriai ir džiaugsmingai, ir buvo gaila leisti joms nutilti.

TREČIADIENIS. - Išvykimo diena.

Susirinkę sapnus iš stovyklos šilų,
Neišmėtykim gatvėse miestų.
Susirinkę žodžius nuo laužų ir dainų
Juos gaivinkime, kad neišblėstų.
Tegul dega ugnis, žaižaruoja smagiai,
Lai širdyse stovykla gyvena.

O. B. Audronė

ps. Irena Šerelienė
"Lietuvos" "Rytmetėlio"
pastovyklė

KALAKUTO DIENA KALNUOSE

Trečiadienį, grįžęs iš mokyklos, pradėjau ruoštis kelionei į kalnus. Mūsų draugovė buvo nutarusi vykti į žiemos iškylą. Netikėtai tą vakarą paskambino draugas ir pakvietė pas jį nakvoti. Labai apsidžiaugiau. Pas jį pernakvoję, anksti rytą išvažiavome į kalnus. Buvo labai graži ir maloni kelionė.

Kalnuose įvažiavome į debesis. Buvo daug sniego, visur balta, tikra žiema. Nuvažiavę į draugo namus kalnuose, šokom iš mašinos ir tuoj griebėm rogutes. Užlipom aukštai ant kalno ir švilpėm žemyn. Pavargę, sušalę ir išalkę ėjome į restoraną valgyti kalakuto. Buvo labai skanu. Prisivalgę, grįžome į kabiną ir saldžiai užmigome.

Atsibudau, saulei šviečiant man į akis. Tuoj nuvažiavom į kitą kabiną kalnuose, kur turėjo būti iškyla. Įėjęs per duris, sušukau: "Kelkitės!" Pradėjo surauktais veidais vaikai lįsti iš maišų. Atbėgo draugininkas pilnom rankom sniego ir ėmė visus prausti. Kilo didžiausias triukšmas, net kaimyno šuo atbėgo žiūrėti. Mes jį pavadinome Fritz.

Vienas brolis iškepė pusryčius. Paragavę, visi pradėjome verkti: buvo labai neskanu!

Tą dieną ėjome žaisti futbolą sniege, ir tikrai buvo smagu.

Vėliau išsirinkome gerą virėją, kad padarytų skanią vakarienę, bet ir vėl pasitaikė nekoks virėjas. Nors neskaniai buvo išvirta, mes buvome labai alkani ir suvalgėme.

Tą naktį trankėmės su rogutėmis po kalnus. Taip iškyla prabėgo, ir jau buvo laikas važiuoti namo.

Erelių skilties skautas
Tomas Balchas
Los Angeles

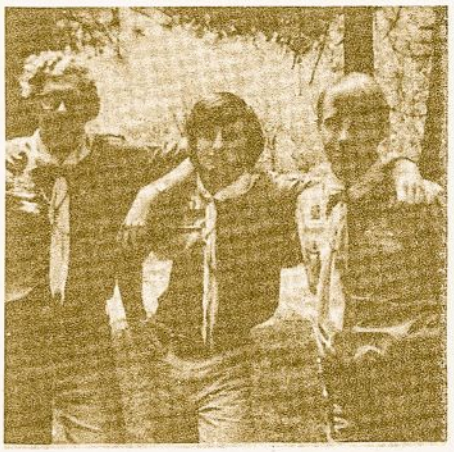

Kalniškių tunto skautai vyčiai kandidatai: Kęstutis Kantas, Tomas Stančikas, Antanas Balčas.

Seserijos stovykloje s. V. Aleknienė buvo pastačiusi lietuvišką koplytstulpį, kuris traukdavo lankytojų dėmesį. Nuotraukoje iš kairės: v.s. V. Kizlaitis, S. Krutulienė, v.s. P. Jurgėla, v.s. J. Maslauskas, s. Eidukienė ir ps. Šetikas.

Nuotrauka V. Kizlaičio

kuri pradėta vykdyti mokslo metams vėl prasidėjus. Skautų-čių, vilkiukų bei paukštyčių sueigos vyksta kas antrą savaitę. Sueigose sesės ir broliai dalyvauja uniformuoti.

Spalio 6-7 įvyko dviejų dienų kelionė Delaware upe baidarėmis. Šioje iškyloje buvo kreipiama dėmesys į asmeninį pasiruošimą: Kiekvienas turėjo pasirūpinti vandeniu, maistu ir t.t. Skautai ir skautės tvarkėsi savarankiškai be ypatingesnės vadovų priežiūros. Viso dalyvavo 24 skautai-ės, vadovai-ės ir keli svečiai, smagiai nusiirdami apie 28 mylias. Oras pagaliau pasitaikė puikus!

Spalio 28 Watchung kalnuose įvyko vilkiukų ir paukštyčių iškyla. Prie jų prisidėjo keli skautai ir skautės bei tėvai, tad susidarė gana smagi grupelė. Diena, nors ir šaltoka, praėjo nuotaikingai. Paukštytės ir vilkiukai iškylavo, žaidė kvadratą su tėvais, aplankė gamtos muziejų.

Žiemos metu prasidėjo rimti darbai Kaziuko mugei, kuri įvyks kovo 10 d. Renkama medžiaga ir naujos idėjos rankdarbiam.

Pavasarį, sniegui ir ledam pratirpus, vėl suplanuota iškylų, kelionių ir t.t., bet apie tai vėliau.

Senas Vilkas

RUDUO - ŽIEMA PAS NEW JERSEY SKAUTUS

Nors New Jersey skautų-čių vienetai yra maži, bet jie visi juda, kruta. Norėtųsi trumpai apibūdinti praėjusių metų veiklą.

Gegužės mėn. gale įvyko skautų-čių baidarių kelionė Wading upe. Oras pasitaikė nekoks - dvie dienas lijo. Pirmą dieną skautai-ės yrėsi lietuje: visi šušlapo, kai kurie net dantimis pradėjo kalenti. Skautų dr-vės vadai ir su jais keliaujanti sesė net du kartus išsimaudė, lietus skautų net naktį nepasigailėjo. Tik kitą dieną saulė išlindo namo grįžtančius palydėti.

Birželio mėnesį graži grupė skaučių ir skautų bei vilkiukų ir paukštyčių dalyvavo AR sporto šventėje. Nors negrįžome su pirma vieta, bet mes bandėme!

Liepos mėn. įvyko dviejų dienų iškyla mūsų vilkiukam ir paukštytėm. Ir jiem pasitaikė lietus antrą dieną!

Vasaros gale jubiliejinėje stovykloje dalyvavo 90% vienetų skaučių, skautų, vilkiukų bei paukštyčių. Tik patys jauniausieji šiais metais nevyko stovyklon.

Rugsėjo pradžioje skaučių Palangos vietininkijos ir DLK Šarūno dr-vės vadovai bendrame posėdyje aptarė 1974 metų veiklą. Suplanuota įdomi bei įvairi programa,

Mama skautė sako savo sūnui vilkiukui: "Dariau, ar jau daug prisnigo?" Darius, žiūrėdamas per langą į pirmą sniegą: "Žolė jau balta, o ant saligatvio dar nesninga".

LIETUVOS NACIONALINĖ M. MAŽVYDO BIBLIOTEKA

SKAUTŲ KŪČIOS TORONTE

Praėjusių metų gruodžio 23 d. įvyko tradicinės torontiškių skautų Kūčios. Šiemet, kaip ir praeityje, Kūčių vyriausios šeimininkės buvo BIRUTĖS d-vės vyr. skautės, talkininkaujant broliams vyčiams ir vyr. skautėms vaidilutėms. Nors Kūčios turėjo prasidėti tik 5 valandą popiet, bet jau pusę trijų matėsi mūsų broliai vyčiai bestatą stalus ir vyr. skautės juos bedengiančios. Paskui jie skubėjo tarp virtuvės ir salės dėliodami ant stalų tradicinį Kūčių maistą, mūsų mielų mamyčių skaniai paruoštą. Penktą valandą vakaro apie 300 sesių, brolių ir svečių sėdo prie šventiškų stalų, papuoštų raudonomis žvakėmis ir žaliais eglišakiais.

Staiga salė paskendo tamsoje. Tik Kalėdų eglutė, paukštyčių papuošta margais šiaudinukais, švelniai apšvietė salę. Nesulaukdama pirmosios žvaigždės pasirodymo, ŠATRIJOS tuntininkė ps. P. Saplienė pasveikino visus čia susirinkusius ir trumpai paminėjo kai kuriuos tradicinius Kūčių papročius bei burtus. Ps. kun. A. Simonavičius vadovavo susikaupimui ir visus nuteikė Kalėdiška nuotaika. Po to sekė trumpa programa - montažas, Stepo Kairio muzikalinio vieneto kanklininkėms pritariant; lyg nusikėlėme į tėvynę Lietuvą. Buvo uždegtos tradicinės trys žvakės, o vėliau žvakės ant visų stalų. Iškilmingoji Kūčių dalis pasibaigė.

Dabar sekė plotkelių laužymas ir linkėjimai. Visiems pavalgius, prisisotinus skanių lietuviškų valgių, pagiedojom kelias lietuviškas Kalėdines giesmes. Sesė Saplienė pristatė visiems mūsų svečius iš Vokietijos, BALTIJOS kvintetą, kurie su mumis praleido Kūčias.

Staiga visi vilkiukai ir paukštytės, lyg ką nujausdami, atsisuko į duris. Ten stovėjo Kalėdų Senelis su didžiausiu maišu. Lėtai jis apėjo visą salę, klausdamas mažuosius, ar buvo geri skautai praėjusiais metais. Žinoma, kad buvo geri! Už tai visi ir gavo po dovanėlę. Bet prieš išdalindamas dovanas, Kalėdų Senelis turėjo vieną ypatingą dovaną mūsų naujai pakeltam paskautininkiui Gediminui Kalinauskui. Atrodo, kad už savo pavyzdingumą jisai gavo angelo kostiumą ir dar kažką.

Mažieji džiaugėsi dovanomis. Vyresnieji, dar kartą paspaudę rankas, tyliai išsiskirstė į namus. Liko tik vyr. skautės ir vyčiai sutvarkyti stalų ir salės. Taip baigėsi mūsų tradicinės skautiškos Kūčios, sujungusios mus visus į vieną didelę skautišką šeimą.

Jūra

Kalėdų ir Naujųjų Metų laikotarpyje Clevelando jūros skautai budžiai, Vietininko j.s. Džinaro Kižio namuose, turėjo linksmas išleistuves Rimui Aukštuoliui, kuris išvyko studijoms į Vokietiją. Brolis Rimas taip pat yra Liet. Studentų Sąjungos C.V. pirmininkas.

Gero vėjo broliui Rimui!

Sesė Mirga

Clevelando miesto meras dalyvavo skautininkių ruoštoje paskaitoje.

nuotr. V. Bacevičiaus

Uoliausias Skautų Aido platintojas, bendradarbis s. V. Bacevičius Clevelande.

Vilniaus dienos parodėlėje Los Angeles. Iš k. O. Šepikaitė, s. R. Vizgirdas, parodėlės organizatorė ps. L. Vilimienė, rajono vadas ps. V. Vidugiris, v.s. J. Kuprionis, A. Bužėnaitė ir ps. I. Bužėnienė.

BROLIJOS VYRIAUSIAS SKAUTININKAS VAKARUOSE

Gruodžio mėn. pradžioje Ramiojo Vandenyno Rajone, Los Angeles, lankėsi Brolijos VS v.s. P. Molis. Nors apsilankymas buvo trumpas, bet labar darbingas. Vyr. Skautininkas dalyvavo "Kalniškių" skautų tunto ir "Kuršių marių" jūrų skautų vietininkijos vadijų posėdžiuose, skautininkų-ių ramovės surengtame priėmime bei Los Angeles skautų-čių židinio metiniame pobūvyje.

Tuo metu Ramiojo Vandenyno rajono iškilmingoje sueigoje buvo minima LSS-gos 55 m. ir Skautų Aido 50 metų sukaktys. Vyr. Skautininkas, lydimas rajono vado ps. V. Vidugirio, "Kalniškių" t. t-ko s. R. Vizgirdos, "Palangos" skaučių tunto t-kės ps. D. Basiulienės, "Kuršių marių" v. v-ko v.valt. A. Arbo ir Los Angeles ASS skyriaus pirmininko s. V. Varno, inspektavo gražiai išsirikiavusius vienetus. Sesės ir broliai džiaugėsi, galėdami matyti savo tarpe Vyriausią Skautininką.

Iškilmėms pritaikytą žodį sueigoje tarė buvęs pirmosios lietuvių skautų skilties narys, Lietuvoje buvęs Vyriausiuoju Skautininku, v.s. Jonas Kuprionis.

V.s. P. Molis, pasveikinęs sueigos dalyvius, Kalifornijoje gyvenantiems buv. Brolijos V.S-kams v.s. J. Kuprioniui ir v.s. E. Vilkui prisegė auksines V.S. lelijėles.

Rajono vadas ps. V. Vidugiris tėvų komiteto narius L. Tomkų, P. Butkį, G. Kauną, A. Kiškį, K. Pažemėną ir A. Tumą apdovanojo Jubiliejinės stovyklos metaliniais ženkleliais, dėkodamas visiems tėvams už nenuilstamą skautiškosios veiklos rėmimą.

Sueigos metu skautininko įžodį davė naujieji paskautininkiai s.v. M. Gedgaudas, "Anykščių Šilelio" d-vės d-kas, ir s.v. A. Mikuckis, "Dariaus ir Girėno" d-vės d-kas.

Į vyr. valt. laipsnį pakeltas valt. A. Arbas, į valt. laipsnį - vair. J. Petrauskas ir vair. R. Tumas.

Ordinu Už Nuopelnus su rėmėjo kaspinu apdovanoti A. Gurtz, A. Kiškis, A. Kiškienė. Tėvynės dukros žymeniu - Židinio narės: M. Kantienė, J. Rukšienienė, P. Valiulienė. Vėliavos žymeniu - v.sl. A. Tuminas, valt. G. Gudauskas, valt. S. Gudauskas. Pažangumo žymeniu - psl. A. Balčas, psl. V. Bandžiulis ir valt. R. Tumas.

VPV

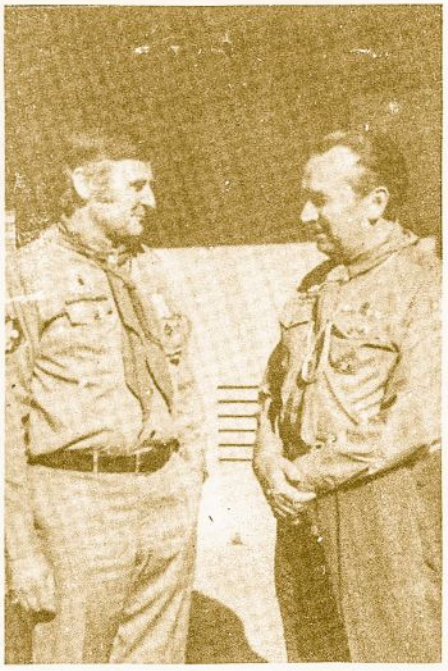

VS-kas P. Molis dalinasi įspūdžiais su Ramiojo vandenyno rajono vadu ps. V. Vidugiriu.

Ramiojo Vandenyno rajojo suruoštame Vilniaus minėjime Los Angeles. Iš k. ps. V. Vidugiris, Br. Budriūnas, v.s. J Kuprionis, moterų oktetas ir Jaunimc ansamblio tautinių šokių grupė.

Nuotr. L. Kanto

Philadelphijos Žemaitės ir Lukšos draugovės Kūčių vakarą.

K. Čikoto nuotr.

IŠ TORONTO

Praėjusio gruodžio viduryje Toronto skautų būkle buvo sukviestas visuotinis Romuvos narių susirinkimas, pasitarti jau antrą dešimtmetį žengiančios gražiosios Romuvos stovyklavietės reikalais.

Susirinkime išklausyti pirmininko, iždininko, rev. k-jos pranešimai, padiskutuota, priimtas statuto pakeitimas valdybą praplečiant iki 20 narių ir išrinktas šios sudėties komitetas: V. Sendžikas, A. Grybas, A. Vasiliauskas, B. Saplys, K. Asevičius, K. Gaputis, V. Keturakis, E. Pakštas ir J. Bajoraitis. Į rev. komisiją: D. Stukas, F. Pakštienė ir E. Bajoraitienė.

Gruodžio 23 d. Prisikėlimo par. salėje skaučių "Šatrijos" tunto suruoštose skautiškose Kūčiose dalyvavo 300 sesių ir brolių. Kalėdinį žodį tarė ps. T. Augustinas, OFM. Skautės, kartu su Stepo Kairio kanklininkėmis, atliko Tėvynei prisiminti vaizdelį, kurį paruošė v.sk. sl. Silvija Šarkutė. Kalėdų senelis (R. Marijošius) apdovanojo vilkiukus ir paukštytes skautų tėvų komiteto paruoštomis dovanėlėmis.

KŪČIOS PHILADELPHIJOJE

Gruodžio 16 d. šv. Andriejaus parapijos salėje įvyko skautų-čių tradicinės Kūčios, kurias suruošė vyr. sk. "S. Čiurlionienės" židinys.

Židinietės, daugumoje skautų-čių mamytės, šias tradicijas jau tęsia 5 metai. Džiugu, kad prisideda jaunosios mamytės skautės, kurių vaikučiai dar visai maži ir skautų gretose dar negreit žygiuos.

Oras pasitaikė labai nedėkingas, nes mūsų apylinkes pasveikino pirmasis sniegas. Tačiau svečiai nepabūgo blogo oro, nes užpildžius visas paruoštas vietas, teko pristatyti daugiau stalų.

Skautai atliko meninę programą, sugiedodami įžangai "Tyliąją naktį". Giesmės metu buvo uždegtos žvakės. Tolimesnė meninė dalis sekė įpusėjus Kūčioms. Programoje: eilėraščiai ir trumpas vaidinimėlis - "Kaziuko sapnas", kuriam buvo šiltai paplota.

Po nuotaikingų Kūčių visi skirstėmės, linkėdami vieni kitiems malonių švenčių.

Šia proga buvo padaryta bendra draugovių nuotrauka, kuri kartu su skautų sveikinimais bus įdėta į šv. Andriejaus prp. auksinio jubiliejaus leidinį. Tai vienintelė lietuviška parapija Philadelphijoje, kuri priglaudžia visas organizacijas. Atvykęs šion parapijon tuoj pajunti, kad tai šiltas, jaukus židinys, apie kurį sukasi visas lietuviškas veikimas. Klebonas J. Degutis, vikaras kun. K. Sabaliauskas sutinka visus rankos paspaudimu, o užsukus į kleboniją, šeimininkė Emilija pavaišina kavute.

"Žemaitės" ir "Lukšos" draugovės linki šv. Andriejaus parapijai ir jos kunigams Ilgiausių metų!

Danutė S.

Sudiev, Romuva, susitiksime vėl kitą vasarą! Priekyje sk. vytis L. Saplys ir tunt. P. Būtėnas.

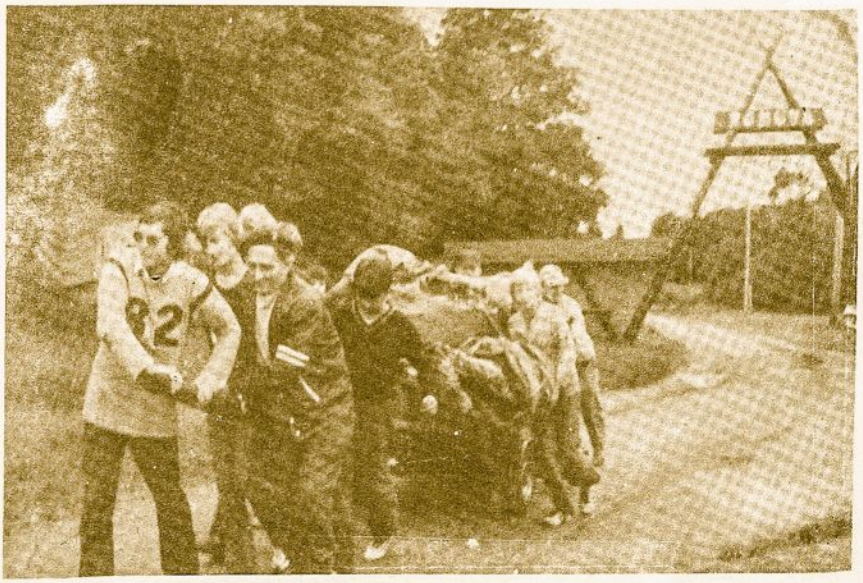

Šiandien mes tiesiame ranką viso pasaulio lietuvėm sesėm - simbolines žvakutes uždega sesė Yolanda Budelskytė su "Dubysos" d-vės paukštytėm L. Putriūte, A. Jakubauskaite, L. Mikėnaite, V. Gudaite ir D. Kerelyte.

Nuotr. A. Grigaičio

KERNAVIEČIŲ KŪČIOS

Š.m. gruodžio 16 d. balta sniego skraistė švelniai apgaubė Čikagą ir jos apylinkes. Tarytum pats dangus ištiesė baltą staltiesę tradicinėm Kernavės skaučių Kūčiom. Nuo pat ankstaus ryto mažųjų sesių širdytės smarkiai plaka, nes reikės deklamuoti ir vaidinti. Vyresniosios, su sese tuntininke ir mamunėle, jau nuo vidurdienio triūsia Jaunimo Centro pagrindinėje salėje: stumdo stalus, kloja šieną, po kiekviena lėkšte paslepia lietuvišką patarlę. Scenoje, balta tarytum nuotaka, jaukiai byloja šiaudinukais pasipuošusi eglutė. Girdisi tylūs lietuviškų Kalėdinių giesmių garsai.

Netrukus po penktos, salė staiga prisipildo kernaviečių ir jų artimųjų veidais. Kokia graži ir gausi šeima! Sesė Danutė Bruškytė taria sveikinimo žodį ir prašo prisiminti tuos, kurių mūsų tarpe jau nebėra. Primena, kad stalo gale paliktoji vieta priklauso sesei, pasilikusiai Lietuvoje.

Programoje, su sesės Kristinos Bukaveckaitės sumaniai ir taikliai parašytu trijų scenų Kalėdiniu vaizdeliu "Gerasis Darbelis", pasirodo "Šešupės" draugovės paukštytės. Čia įtrauktos visos sesės, nes veikia ir kalba ne tik skautės, bet ir sunkia sniego manta apkloti medžiai ir maži, bejėgiai miško gyvulėliai bei turtingi ir vargšai gatvės praeiviai.

Ramona Bielskytė, gražia ir aiškia tarsena padeklamuoja jos pačios švenčių proga sukurtą eilėraštį. Po to seka tradicinės, graudžiai jautrios žvakučių uždegimo apeigos. Jas atlieka sesė Jolanda - lietuvaitė ir "Dubysos" draugovės paukštytės - skautės iš visų pasaulio kampų. Galiausiai, tunto kapelionas Tėvas Zaremba perskaito Kūčių vakaro evangeliją, ir pradedamos laužyti plotkelės.

Ant balto Kernaviečių Kūčių stalo ramiai dega iš viso pasaulio atneštos ir sesių įžiebtos žvakučių šviesėlės. Tai žiburėliai, kurie simbolizuoja gyvybę, šilumą ir teisingąjį gyvenimo kelią. Tegul toji šviesa sujungia ir suburia mus į vieną darnią ir susipratusią šeimą.

Ritonė Rudaitienė

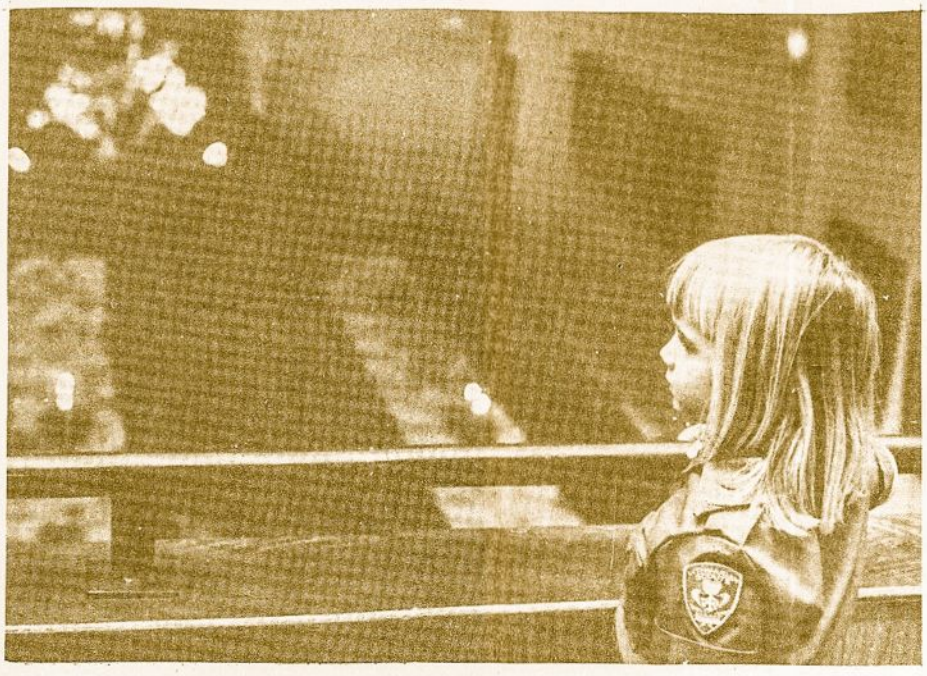

Skautiškam pasirodymui visur vieta! Kernavės skaučių tunto "Šešupės" d-vės paukštytės K. Petersaitė, Rūta Tamulionytė ir Elytė Reklaitytė Kalėdų nuotaikai pritaikytame vaidinime.

Kūčios Chicagos Kernavės skaučių tunte - mažoji paukštytė Lina Grigaitytė džiaugiasi žvakučių žibesiu.

Nuotr. A. Grigaičio

LITUANICA PRADEDA JUBILIEJŲ.

Kaip tos dienos greit bėga!

Šių eilučių autorius, rodos, lyg vakar sėdėjo Žalgirio tunto pirmojo tuntininko s. Br. Gurėno bute, kuriame vyko susirūpinusios vadijos posėdis: kur gausime "būklą" Bridgeporto draugovės sueigoms ir kas paims vesti Marquette Parko kelias skiltis? Kaip išsprendėme būklo reikalą, jau nebepamenu, bet man "užkrovė" Marquette Parko draugovę, su kuria laikinai prisiglaudėme Don Varno liet. veteranų posto patalpose...

Tai buvo prieš 25-rius metus!

Daug vandenų nutekėjo: Žalgiris, oficialiai įsteigtas 1949 m. rugpiūčio 25., buvo perkrikštytas į Lituanicą, o po dešimties tuntininkų tarpuvaldžio, šiandieninė Chicagos Lituanica vis dar tebėra didžiausias mūsų sąjungos tuntas.

Ir praėjusį sekmadienį, kai Jaunimo Centro salę užtvindė bebrų, vilkiukų, skautų, budžių, vyčių, jūrų ir oro skautų bei skautininkų gretos, tunto adjutantas ps. R. Rupinskas su pelnytu pasididžiavimu s. S. Miknaičiui raportavo:

- Broli tuntininke, Lituanicos iškilmingoje sueigoje dalyvauja 400 skautų!

Dvidešimt draugovių ir laivų vos telpa salėje: plačiausia trijų sparnų rikiuotė, pilna scena geltonų ir raudonų kaklaraiščių.

Svečių tarpe sueigą stebi rajono vadeivos, būrys skautininkų ir keturi buvę Lituanicos tuntininkai: K. Cijūnėlis, Z. Jaunius, P. Nedas, J. Paronis.

Vyksta įsakymai, pakėlimai į aukštesnius laipsnius, žymenų ir ordinų įteikimai, rankų paspaudimai, bet labiausiai širdį džiugina įžodžiai. Didysis saliutas byloja, kad Lituanicos sparnai tebesiplečia, vis didindami Chicagos brolių šeimą.

Rajono vadeiva v.s. A. Karaliūnas veda skautininkų įžodį. Žaliais kaklaryšiais pasipuošia tunto j. skautų dalies ved. Leop. Kupcikevičius ir užmiestinės Puntuko d-vės draugininkas J. Pileckis. Brolio R. Kunstmano vadovaujamam Algimanto laive net 16 rankų pakyla jūr. skauto įžodžiui. Šaunus įžodininkų būrys ir kun. Margio (vad. J. Ivanauskas) draugovėje; tuoj po iškilmingų apeigų Margio senieji vilkai čiumpa naujuosius brolius į glėbį ir džiaugsmingai sviedžia juos į palubę...

Sueigai einant prie pabaigos, brolius ir svečius pasveikina tuntininkas s. S. Miknaitis (Lituanicos 11-sis!), pasidžiaugdamas tunto prieaugliu, sumaniu draugininkų ir kitų vadovų darbu. Pagirti ir šaunieji Miško Broliai, kurie praėjusioje jub. stovykloje atliko pasigėrėtiną stovyklos apsaugos darbą.

Tuntininko taip pat prisiminta, jog šie jubiliejiniai tunto metai pramatyti atžymėti stovykla, tunto leidiniu bei paroda, sukaktuvine vieneto sueiga ir tunto vakaru, kuris įvyks lapkričio 9 d.

Išnešus vėliavas, broliai plačiu ratu apsupo Chicagos laužavedžių laužavedį fil. Vl. Žukauską, kuris, talkinamas brolių D. Ramanausko ir A. Puro, tuoj visus išjudino dainomis ir šūkiais.

*

Smagu žengti į sidabrinį jubiliejų. Jis ypač džiugus, jog pasišventusių vadovų, tėvų ir Jaunimo Centro bendros talkos vaisiais šiandien galime tikrai didžiuotis.

Tuntas prisiaugino jokiu pinigu neįkainojamo lietuviško - skautiško atžalyno, vadovai - tėvai - rėmėjai išplėtė, pagerino Rako stovyklavietę, tėvai jėzuitai suteikė lietuviškos aplinkos pastogę. Pagarba ir padėka visiems!

Sekantis Lituanicos triūsas - Kaziuko mugė, o po jos, miškams sužaliavus:

Sutrenks propeleriai galingi
Ir vėjas baltą burę skleis,
Kai Lituanica stovyklon
Išeis žygiuot visais keliais!

brolis Zū

Kas pirmas? *A. Kezio nuotr.*

ALGIUI SANTVARUI ATMINTI

Algis Andrius Santvaras, gimė 1944.2.27 d., mirė 1957.9.15.

Kiekvienais metais, kai gyvybė atbunda gamtoje, kai medžiai pasipuošia puikiu žalumu, kiekvieno skauto širdis virpteli džiaugsmu: ateis vasara, važiuosim į stovyklą, krykštaus jaunimas girių tankmėje ir prie gaivinančio vandens. Tuo laiku į mano širdį atklysta prisiminimas: Andriuko Santvaro, trylikos metų berniuko, veidas. Prisimenu, kaip gerame veide spindėjo geros, pilnos gyvybės, akys. Tai buvo 1957 m. vasarą South Boston "H" gatvėje. Tuo laiku buvau vilkiukų draugininkas. Andriukas sielojosi, kad už nesilankymą į sueigas nebūtų pašalintas iš skautų. Padėjęs jam savo ranką ant peties tikinau, kad dabar, po operacijos, sustiprės ir turės progos su mumis sueigose ne tik žaisti, bet ir iškylauti, o to jis tikrai ilgėjosi. Tuomet jis tiriamai žvelgė į mane, norėjo išskaityti, ar raminu jį, ar tikrai taip gyvenime gali būti?... Paspaudėm nuoširdžiai rankas, kaip simbolį, kad abu stovime arčiau vienas kito. Atsiskiriant džiaugsmo ir vilties spinduliukai žėrėjo jo akyse...

Andriaus iškyloje nebuvo. Pakrikusi sveikata vėl paguldė į lovą ir, kai skautai stovykloje iškylavo, nuvargusios gamtos prieglobstyje Andriuką Dievas pašaukė į Dangų...

Andriukas mėgo gamtą. Nors sirgo, bet mintimis vis veržėsi į gamtą, vaizdavosi savaip visokius gyvulėlius ir rašė apie juos eilėraščius. Andriukas, greičiausiai būtų buvęs žymus poetas ar rašytojas, kaip ir jo tėvelis Stasys Santvaras.

vjs Myk. Manomaitis

Kernavės "Živilės" d-vė su draugininke v.sl. t.n. D. Kviklyte vidury, stebi iškilmingos tunto sueigos eigą. Nuotr. J. Lintako

Sveikiname naujausią Kernavės tunto paskautininkę sesę Danutę Bruškytę - kairėje tuntininkė s. E. Šalčiūnienė, dešinėje tunto "Mamunėlė", s. O. Siliūnienė.

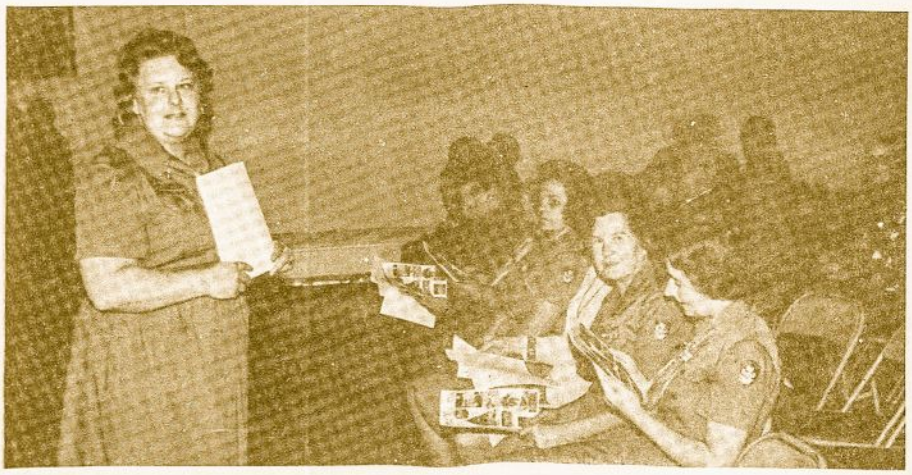

Visi mes džiaugiamės skautiška spauda! Chicagos Kernavės skaučių tunto laikraštėlis "Kernavės Kuoras" domina tuntininkę s. E. Šalčiūnienę ir tunto sueigos garbės svečius s. A. Namikienę, s. A. Siliūnienę, s. D. Eidukienę, ir kitus. Nuotr. J. Lintako

ALp(LKA)3083
1974, Nr.2

S. Statkus
2245 Burr Oak Ave.
North Riverside, Ill. 60546

SKAUTU AIDAS
6840 So. Campbell Ave.
Chicago, ILL. 60629
Return Requested

PRO PALAPINĖS PLYŠĮ

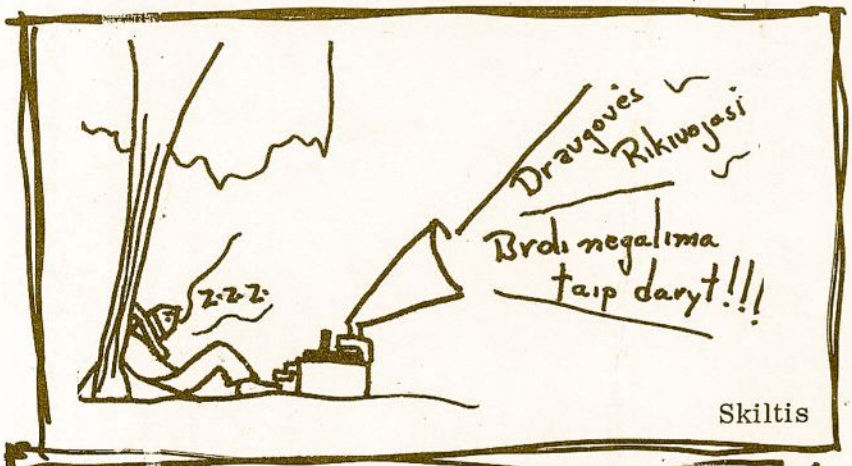

Skiltis

IŠ ROMUVOS STOVYKLOS SAPNININKO

Sapnuoti stovyklos viršininką - didžios linksmybės.

Su viršininku draugauti - saugokis priešų!

Pačiam būti viršininku - visai netikėtai gausi barti.

Vilkiuką sapnuoti - paukštytėms reiškia naktinį žaidimą.

Paukštytes sapnuoti - vilkiukams bus geros kvadrato rungtynės.

Sapnuoti švilpuko virvutę - Sesėms reiškia: neik naktį į brolių rajoną, nes tave pagaus, prirš prie medžio ir sukandžios uodai.

Kandidatams - reiks mokytis mazgus.

Paukštytėms - mamai patiks tavo padarytas krepšiukas.

Vilkiukams - gausi saldainių.

Vadovams - paskirs tave budėti.

2.

Matot, yra ir tokios maudyklės mėgėjų...

90.741249